

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 249

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

53 tomas
2010 m. rugsėjo 16 d.

Pranešimo Nr.	Turinys	Puslapis
IV Pranešimai		
EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI		
Europos Komisija		
2010/C 249/01	Euro kursas	1
VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI		
2010/C 249/02	Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį – Kvietimas dalyvauti konkurse dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo, kaip numatyta su viešosiomis paslaugomis susijusiuose išsipareigojimuose ⁽¹⁾	2
2010/C 249/03	Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 16 straipsnio 4 dalį – Su viešąja paslauga susiję išsipareigojimai dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo ⁽¹⁾	3
2010/C 249/04	Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį – Kvietimas dalyvauti konkurse dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo, kaip numatyta su viešąja paslauga susijusiuose išsipareigojimuose ⁽¹⁾	3

LT

Kaina:
3 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA Priežiūros tarnyba

2010/C 249/05	Priemonė nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnį	4
2010/C 249/06	Valstybės pagalba – Sprendimas baigti esamos pagalbos bylą pritarus atitinkamoms ELPA valstybės priemonėms	5
2010/C 249/07	Priemonė nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnį	6

V Nuomonės

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU BENDROS PREKYBOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2010/C 249/08	Pranešimas apie subsidijų tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės belaidžio plačiojo tinklo (WWAN) modemų inicijavimą	7
---------------	---	---

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2010/C 249/09	Valstybės pagalba – Suomija – Valstybės pagalba C 9/10 (ex N 417/09) – Laikinoji kapitalo prieaugio mokesčio lengvata, taikoma parduodant dirbamąją žemę – Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį	12
---------------	---	----

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2010 m. rugsėjo 15 d.

(2010/C 249/01)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,2989	AUD	Australijos doleris	1,3863
JPY	Japonijos jena	111,04	CAD	Kanados doleris	1,3335
DKK	Danijos krona	7,4471	HKD	Honkongo doleris	10,0888
GBP	Svaras sterlingas	0,83550	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,7753
SEK	Švedijos krona	9,1950	SGD	Singapūro doleris	1,7375
CHF	Šveicarijos frankas	1,3019	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 506,00
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	9,2089
NOK	Norvegijos krona	7,8970	CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,7574
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,2820
CZK	Čekijos krona	24,615	IDR	Indonezijos rupija	11 654,04
EEK	Estijos kronos	15,6466	MYR	Malaizijos ringitas	4,0493
HUF	Vengrijos forintas	281,82	PHP	Filipinų pesas	57,510
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	40,1000
LVL	Latvijos latas	0,7090	THB	Tailando batas	40,071
PLN	Lenkijos zlotas	3,9357	BRL	Brazilijos realas	2,2215
RON	Rumunijos leja	4,2475	MXN	Meksikos pesas	16,6603
TRY	Turkijos lira	1,9398	INR	Indijos rupija	60,2050

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį

Kvietimas dalyvauti konkurse dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo, kaip numatyta su viešosiomis paslaugomis susijusiuose įsipareigojimuose

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 249/02)

Valstybė narė	Prancūzija
Maršrutas	Kastras (Mazamet)–Rodezas (Marcillac)–Lionas (Saint-Exupéry)
Sutarties galiojimo laikotarpis	2011 6 1–2015 5 31
Paraiškų ir pasiūlymų teikimo terminas	— 1 etapas – paraiškas pateikti iki 2010 11 8 12 val. vietos laiku — 2 etapas – pasiūlymus pateikti iki 2010 12 17 12 val. vietos laiku
Adresas, kuriuo galima gauti kvietimo dalyvauti konkurse tekstą ir visą atitinkamą su viešuoju konkursu ir su įsipareigojimais, susijusiais su viešąja paslauga, susijusių informaciją ir (arba) dokumentus	Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet 40 allées Alphonse Juin BP 30217 81101 Castres Cedex FRANCE Mme Chambert Tel. +33 563514614 Faks. +33 563514699 El. paštas: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr

Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 16 straipsnio 4 dalį

Su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 249/03)

Valstybė narė	Portugalija
Maršrutas	Funšalis–Porto Santas–Funšalis
Su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų įsigaliojimo diena	2011 m. sausio 1 d.
Adresas, kuriuo galima gauti su viešąja paslauga susijusio įsipareigojimo tekstą ir visą atitinkamą su tuo įsipareigojimu susijusią informaciją ir (arba) dokumentus	Instituto Nacional de Aviação Civil, I.P. Rua B, Edifícios 4, 5 e 6 — Aeroporto de Lisboa 1749-034 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 218423500, papildomas numeris 1504 Faks. +351 218423582 Interneto adresas: http://www.vortalGOV.pt El. paštas: concurso.osp@inac.pt

Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį

Kvietimas dalyvauti konkurse dėl reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo, kaip numatyta su viešąja paslauga susijusiuose įsipareigojimuose

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/C 249/04)

Valstybė narė	Portugalija
Maršrutas	Funšalis–Porto Santas–Funšalis
Sutarties galiojimo laikotarpis	2011 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d.
Pasiūlymų pateikimo terminas	62 dienos nuo šio pranešimo paskelbimo
Adresas, kuriuo galima gauti kvietimo dalyvauti konkurse tekstą ir visą atitinkamą su viešuoju konkursu ir su įsipareigojimais, susijusiais su viešąja paslauga, susijusią informaciją ir (arba) dokumentus	Instituto Nacional de Aviação Civil, I.P. Rua B, Edifícios 4, 5 e 6 — Aeroporto de Lisboa 1749-034 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 218423500, papildomas numeris 1504 Faks. +351 218423582 Interneto adresas: http://www.vortalGOV.pt El. paštas: concurso.osp@inac.pt

PRANEŠIMAI, SUSIJĘ SU EUROPOS EKONOMINE ERDVE

ELPA PRIEŽIŪROS TARNYBA

Priemonė nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnį

(2010/C 249/05)

ELPA priežiūros institucija mano, kad toliau nurodytos priemonės nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalį.

Sprendimo priėmimo data:	2010 m. sausio 27 d.
Bylos numeris:	66375
ELPA valstybė:	Norvegija
Priemonės rūšis:	nėra duomenų
Ekonomikos sektoriai:	patalpų nuoma, prekybos centras
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:	Lavangen kommune Postboks 83 9358 Tennevoll NORWAY

Autentišką sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti ELPA priežiūros institucijos interneto svetainėje:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

Valstybės pagalba – Sprendimas baigti esamos pagalbos bylą pritarus atitinkamoms ELPA valstybės priemonėms

(2010/C 249/06)

Sprendimo priėmimo data: 2010 m. vasario 3 d.**Bylos numeris:** 48095**ELPA valstybė:** Norvegija**Pavadinimas:** Norvegijos transliavimo korporacijos (*Norsk Rikskringkasting* – NRK) finansavimas**Teisinis pagrindas:** 1992 m. gruodžio 4 d. transliavimo įstatymas Nr. 127 (*Lov om kringkasting*) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. birželio 19 d. įstatymu Nr. 92, kuris įsigaliojo 2009 m. liepos 1 d.**Tikslas:** visuotinės ekonominės svarbos paslaugų kompensavimas**Pagalbos forma:** parafiskalinis mokestis, atleidimas nuo mokesčių**Ekonomikos sektoriai:** žiniasklaida**Kita informacija:** Remiantis priemonėmis, kurių Norvegijos valdžios institucijos ėmėsi, ir papildomais jų priimtais išpareigojimais pakeisti esamą Norvegijos transliavimo korporacijos finansavimo sistemą, ELPA priežiūros institucijai susirūpinimą kėlę klausimai dėl NRK finansavimo nesuderinamumo buvo išspręsti ir tyrimas baigtas.

Autentišką sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti ELPA priežiūros institucijos interneto svetainėje

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

Priemonė nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnį

(2010/C 249/07)

ELPA priežiūros institucija mano, kad toliau nurodytos priemonės nėra valstybės pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalį.

Priėmimo data:	2010 m. vasario 10 d.
Bylos numeris:	62229
ELPA valstybė:	Norvegija
Priemonės rūšis:	nėra duomenų
Ekonomikos sektoriai:	elektros energijos tiekimo sutartis
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:	Nord-Trøndelag Fylkeskommune Fylkets Hus 3335 Steinkjer NORWAY

Autentišką sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti ELPA priežiūros institucijos interneto svetainėje:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

V

(Nuomonės)

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU BENDROS PREKYBOS POLITIKOS
ĮGYVENDINIMU

EUROPOS KOMISIJA

Pranešimas apie subsidijų tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės
belaidžio plačiojo tinklo (WWAN) modemų inicijavimą

(2010/C 249/08)

Komisija gavo skundą, pateiktą pagal 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas) 10 straipsnį, kuriame teigiama, kad importuojami Kinijos Liaudies Respublikos kilmės belaidžio plačiojo tinklo (WWAN) modemai yra subsidijuojami ir dėl to daroma materialinė žala Sąjungos pramonei.

1. Skundas

Skundą 2010 m. rugpjūčio 2 d. pateikė bendrovė OPTION NV (toliau – skundo pateikėjas), vienintelė belaidžio plačiojo tinklo (WWAN) modemų gamintoja Europos Sąjungoje, kuri pagamina 100 % visos Sąjungos produkcijos.

2. Tiriamasis produktas

Šiame tyrime nagrinėjamas produktas – belaidžio plačiojo tinklo (WWAN) modemai su radijo antena, kuriais užtikrinamas kompiuterijos įtaisų duomenų jungiamumas IP protokolu, įskaitant Wi-Fi maršruto parinktuvus, kuriuose yra WWAN modemai (WWAN/Wi-Fi maršruto parinktuvai) (toliau – tiriamasis produktas).

3. Įtarimas dėl subsidijavimo

Tariamai subsidijuojamas produktas – Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės tiriamasis produktas, kurio KN kodai šiuo metu yra ex 8517 62 00 ir ex 8471 80 00. Šie KN kodai pateikiami tik kaip informacija.

Tvirtinama, kad tiriamojo Kinijos Liaudies Respublikos kilmės produkto gamintojams Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė taikė įvairias subsidijas.

Subsidijos – tai, *inter alia*, pajamų mokesčio programos (pvz., atleidimas nuo pajamų mokesčio arba jo sumažinimo programa, pagal kurią pirmus dvejus metus atleidžiama nuo viso mokesčio, o vėlesniais trejais metais jis sumažinamas per pusę, aukštųjų arba naujų technologijų pramonės pajamų mokesčio sumažinimas, pajamų mokesčio kreditas nacionalinio kapitalo bendrovėms, perkančioms vidaus rinkoje pagamintą įrangą), netiesioginių mokesčių ir importo tarifų programos (pvz., importuotos įrangos atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio ir muito mokesčio), lengvatinės skolinimo schemos (pvz., konkrečios politikos rėmimo paskolos, įskaitant eksporto finansavimą, kurį suteikia valstybiniai komerciniai bankai ir vyriausybės pavaldumo bankai), dotacijų programos (pvz., Elektronikos ir informacijos pramonės plėtros fonas (IT fondas)), valstybinis svarbiausių technologijų atnaujinimo projekto fondas, garsių prekių ženklų apdovanojimai), valstybės tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos mažesnėmis nei įprastinės kainomis (pvz., žemės naudojimo teisių suteikimas) ir vietos valdžios vykdoma lengvatų politika, įskaitant gaunamą naudą specialiosiose zonose ir pramonės parkuose (pvz., lengvatų politika Šendžene, Šanchajuje, Pekine, Siane).

Tvirtinama, kad pirmiau nurodytos schemos yra subsidijos, nes pagal jas teikiama finansinė Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybės ir kitų regioninių vyriausybių (įskaitant viešąsias įstaigas) parama, kuria pasinaudoja gavėjai, t. y. eksportuojantys tiriamojo produkto gamintojai. Teigiama, kad jos priklauso nuo eksporto rezultatų ir (arba) skiriamos naudotojams, kurie renkasi vidaus, o ne importuotas prekes, ir (arba) apsiriboja tam tikromis bendrovėmis arba bendrovių grupėmis ir (arba) produktais ir (arba) regionais ir todėl yra konkrečiai suteiktos ir kompensuotinos.

4. Įtarimas dėl žalos

Skundo pateikėjas pateikė įrodymų, kad apskritai padidėjo tiriamojo produkto importas iš nagrinėjamosios šalies vertinant absoliučiais skaičiais ir jo rinkos dalimi.

⁽¹⁾ OL L 188, 2009 7 18, p. 93.

Iš skundo pateikėjo pateiktų *prima facie* įrodymų matyti, kad importuojamo tiriamojo produkto kiekis ir kainos, be kitų padarinių, turėjo neigiamos įtakos Sąjungos pramonės parduotam kiekiui, kainų lygiui ir rinkos daliai, ir dėl to turėjo didelio neigiamo poveikio bendriems Sąjungos pramonės veiklos rezultatams, finansinei ir užimtumo padėčiai.

5. Procedūra

Pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu ir nustačiusi, kad Sąjungos pramonė pateikė skundą arba toks skundas buvo pateiktas jos vardu, ir kad yra pakankamai įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą, Komisija inicijuoja tyrimą pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį.

Atlikus tyrimą bus nustatyta, ar nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamasis produktas yra subsidijuojamas ir ar šis subsidijavimas padarė žalą Sąjungos pramonei. Jei išvados bus patvirtintos, bus tiriami, ar Sąjungai yra naudinga nustatyti priemones.

5.1. Subsidijavimo nustatymo procedūra

Komisijos tyrime kviečiami dalyvauti tiriamąjį produktą iš nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai ⁽¹⁾ ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijos.

5.1.1. Eksportuojančių gamintojų tyrimas

a) A t r a n k a

Atsižvelgdama į galimą didelį nagrinėjamosios šalies eksportuojančių gamintojų skaičių šiame tyrime ir siekdama baigti tyrimą per teisės aktuose nustatytą terminą, Komisija gali sumažinti tirtinų eksportuojančių gamintojų skaičių iki pagrįsto skaičiaus, atrinkdama tik kai kuriuos iš jų (šis procesas taip pat vadinamas atranka). Atranka bus vykdoma pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnį.

Kad Komisija galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (ir, jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), visų eksportuojančių gamintojų arba jų vardu veikiančių atstovų prašoma pranešti apie save Komisijai. Šios šalys tai turi padaryti per 15 dienų po šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip, ir Komisijai pateikti toliau nurodytą informaciją apie savo bendrovę ar bendroves:

- pavadinimas, adresas, e. pašto adresas, telefono ir fakso numeriai ir asmuo ryšiams,
- apyvarta vietos valiuta ir tiriamojo produkto, parduoto eksportui į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu (toliau – TL)

⁽¹⁾ Eksportuojantis gamintojas – bet kuri nagrinėjamosios šalies bendrovė, gaminanti ir į Sąjungos rinką tiesiogiai ar per trečiąją šalį eksportuojanti tiriamąjį produktą, įskaitant visas jos susijusias bendroves, dalyvaujančias gaminant, vidaus rinkoje parduodant ar eksportuojant nagrinėjamąjį produktą. Negaminantiems eksportuotojams individuali muito norma paprastai netaikoma.

(2009 m. balandžio 1 d.–2010 m. kovo 31 d.), kiekis vienetais atskirai kiekvienai iš 27 valstybių narių ⁽²⁾ ir bendrai,

- apyvarta vietos valiuta ir tiriamojo produkto, parduoto vidaus rinkoje TL (2009 m. balandžio 1 d.–2010 m. kovo 31 d.), kiekis vienetais,
- tiksliai apibūdinta bendrovės veikla visame pasaulyje, susijusi su tiriamuoju produktu,
- visų susijusių bendrovių ⁽³⁾, dalyvaujančių gaminant ir (arba) parduodant (eksportui ir (arba) vidaus rinkai) tiriamąjį produktą, pavadinimai ir tiksliai apibūdinta veikla,
- kita svarbi informacija, kuri padėtų Komisijai atrinkti bendroves.

Eksportuojantys gamintojai taip pat turėtų nurodyti, ar, jei būtų neatrinkti, norėtų gauti užpildyti klausimyną, kad galėtų prašyti nustatyti individualų subsidijų skirtumą pagal šio skirsnio b punktą.

Pateikdama nurodytą informaciją, bendrovė sutinka, kad gali būti atrenkama. Jei bendrovė bus atrinkta, ji turės užpildyti klausimyną ir leisti surengti vizitą jos patalpose, kad būtų patikrinti jos atsakymai (toliau – patikrinimas vietoje). Jeigu bendrovė nurodys, kad nesutinka, kad gali būti atrenkama, tai bus laikoma atsisakymu bendradarbiauti atliekant tyrimą. Komisijos išvados dėl nebendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų yra grindžiamos turimais faktais, todėl tai šaliai rezultatas gali būti mažiau palankus nei tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

Siekdama gauti informacijos, kuri, jos manymu, yra būtina atrenkant eksportuojančius gamintojus, Komisija taip pat kreipsis į nagrinėjamosios eksportuojančios šalies valdžios institucijas ir gali kreiptis į visas žinomas eksportuojančių gamintojų asociacijas.

⁽²⁾ Europos Sąjungos valstybės narės: Airija, Austrija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Estija, Graikija, Ispanija, Italija, Jungtinė Karalystė, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Liuksemburgas, Malta, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Vengrija ir Vokietija.

⁽³⁾ Pagal Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 dėl Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo 143 straipsnį asmenys laikomi susijusiais tik jei: a) vienas asmuo yra kito asmens verslo vadovas arba darbuotojas arba atvirksčiai; b) jie yra juridikai pripa intin verslo partneriai; c) jie yra darbdavys ir darbuotojas; d) bet kuris asmuo yra tiesioginis arba netiesioginis abiejų šių asmenų 5 % įstatinio kapitalo arba akcijų su balso teise savininkas, valdytojas arba dispo nuotojas; e) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai valdo kitą; f) abu šie asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai yra valdomi trečiojo asmens; g) abu šie asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai valdo trečiąjį asmenį; arba h) jie yra vienos eimos nariai. Asmenys laikomi vienos šeimos nariais tik tuo atveju, jeigu jie yra susiję šiais giminystės ryšiais: i) vyras ir žmona, ii) tėvai ir vaikai, iii) brolis ir sesuo (tikri ar pusiau tikri), iv) seneliai ir anūkai, v) dėdė arba teta ir sūnėnas arba dukterėčia, vi) uošvis ir žentas arba marti, vii) svainis ir svainė. (Oficialusis leidinys L 253, 1993 10 11, p. 1). Šiuo atveju „asmuo“ reiškia bet kurį fizinį ar juridinį asmenį.

Visos suinteresuotosios šalys, kurios nori pateikti bet kokios kitos atrankai svarbios informacijos, išskyrus nurodytą prašomą informaciją, privalo tai padaryti per 21 dieną nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip.

Jei atranka yra būtina, eksportuojantys gamintojai gali būti atrenkami remiantis didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Komisija visiems žinomiems eksportuojantiems gamintojams, nagrinėjamosios eksportuojančios šalies valdžios institucijoms ir eksportuojančių gamintojų asociacijoms praneš apie atrinktas bendroves.

Visi atrinkti eksportuojantys gamintojai užpildytą klausimyną turės pateikti per 37 dienas po pranešimo apie atranką dienos, jei nenurodyta kitaip.

Bendrovės, kurios sutiko, kad gali būti atrenkamos, bet nebuvo atrinktos, yra laikomos bendradarbiaujančiomis (toliau – neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai). Nepažeidžiant šio skirsnio b punkto, kompensacinis muitas, kuris gali būti taikomas iš neatrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų importuojamiems produktams nebus didesnis nei atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas subsidijų skirtumų svertinis vidurkis.

b) Neatrinktų bendrovių individualus subsidijų skirtumas

Neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, remdamiesi pagrindinio reglamento 27 straipsnio 3 dalimi, gali prašyti Komisijos nustatyti individualius subsidijų skirtumus (toliau – individualus subsidijų skirtumas). Eksportuojantys gamintojai, kurie nori prašyti nustatyti individualų subsidijų skirtumą, turi paprašyti klausimyno pagal šio skirsnio a punktą ir tinkamai jį užpildę grąžinti per toliau nurodytą laikotarpį. Klausimyno atsakymai turi būti pateikti per 37 dienas po pranešimo apie atranką dienos, jei nenurodyta kitaip.

Tačiau individualaus subsidijų skirtumo prašantys eksportuojantys gamintojai turėtų žinoti, kad Komisija vis dėlto gali nuspręsti nenustatyti individualaus subsidijų skirtumo, jei, pavyzdžiui, eksportuojančių gamintojų yra tiek daug, kad toks individualaus subsidijų skirtumo nustatymas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį laiku užbaigti.

c) Bendradarbiavimas su eksportuojančios šalies valdžios institucijomis

Klausimynai taip pat bus nusiųsti nagrinėjamosios eksportuojančios šalies valdžios institucijoms.

5.2. Žalos nustatymo procedūra

Žala reiškia materialinę žalą Sąjungos pramonei, materialinės žalos grėsmę pramonei arba materialines kliūtis kuriant tokią pramonę. Nustatant žalą remiamasi teigiamais įrodymais ir objektyviai nustatyta subsidijuoto importo apimtimi, jo poveikiu kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo padariniais Sąjungos pramonei. Siekiant nustatyti, ar Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, Komisijos tyrime kviečiami dalyvauti tiriamojo produkto Sąjungos gamintojai.

5.2.1. Sąjungos gamintojų tyrimas

Siekdama gauti informacijos, kuri, jos nuomone, reikalinga Sąjungos gamintojų tyrimui, Komisija nusiųs klausimynus žinomiems Sąjungos gamintojams ir visoms žinomoms Sąjungos gamintojų asociacijoms. Visi Sąjungos gamintojai ir Sąjungos gamintojų asociacijos raginami nedelsiant apie save pranešti Komisijai (faksu arba e. paštu) ne vėliau kaip per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip, ir paprašyti klausimyno.

Sąjungos gamintojai ir Sąjungos gamintojų asociacijos klausimyno atsakymus turi pateikti per 37 dienas po šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip. Užpildytame klausimyne turės būti pateikta informacija apie, *inter alia*, jų bendrovės (-ių) struktūrą, bendrovės (-ių) finansinę padėtį, bendrovės (-ių) veiklą, susijusią su tiriamuoju produktu, gamybos sąnaudas ir tiriamojo produkto pardavimą.

5.3. Sąjungos interesų vertinimo procedūra

Remiantis pagrindinio reglamento 31 straipsniu, jei nustatoma, kad vykdomas subsidijavimas ir padaryta žala, bus sprendžiama, ar priėmus kompensacines priemones nebūtų prieštaraujama Sąjungos interesams. Sąjungos gamintojai, importuotojai ir jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir jiems atstovaujanti asociacijos, tiekėjai ir jiems atstovaujanti asociacijos ir vartotojams atstovaujanti asociacijos raginami pranešti apie save per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip. Kad galėtų dalyvauti tyrime, vartotojams atstovaujanti organizacija per tą patį laikotarpį turi įrodyti objektyvų ryšį tarp jų veiklos ir tiriamojo produkto.

Šalys, kurios apie save praneša per minėtą laikotarpį, gali pateikti Komisijai informacijos apie tai, ar priemonių priėmimas neprieštarautų Sąjungos interesams, per 37 dienas nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei nenurodyta kitaip. Šią informaciją galima teikti laisva forma arba užpildant Komisijos parengtą klausimyną. Bet kuriuo atveju į informaciją, pateiktą pagal 31 straipsnį, bus atsižvelgta tik tuomet, jei pateikiant ji bus pagrįsta faktiniais įrodymais.

5.4. *Kiti rašytiniai pareiškimai*

Pagal šio pranešimo nuostatas visos suinteresuotosios šalys raginamos pareikšti savo nuomonę, pateikti informaciją ir patvirtinamuosius įrodymus. Jei nenurodyta kitaip, šią informaciją ir patvirtinamuosius įrodymus Komisija turėtų gauti per 37 dienas nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5.5. *Galimybė būti išklaustiems Komisijos tyrimo tarnybų*

Visos suinteresuotosios šalys gali prašyti būti išklaustos Komisijos tyrimo tarnybų. Visi prašymai būti išklaustyti turėtų būti pateikti raštu, nurodant prašymo priežastis. Prašymai dėl klausimų, susijusių su pradiniu tyrimo etapu, privalo būti pateikti per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Po to prašymas būti išklaustyti turėtų būti pateiktas per konkretų laikotarpį, nustatytą Komisijos raštuose susijusioms šalims.

5.6. *Rašytinių pareiškimų teikimo, užpildytų klausimynų siuntimo ir susirašinėjimo tvarka*

Visa suinteresuotųjų šalių informacija, įskaitant atrankai teikiamą informaciją, užpildytus klausimynus ir atnaujintus atsakymus, turi būti pateikta tiek raštu, tiek elektronine forma, juose nurodant suinteresuotosios šalies pavadinimą, adresą, e. pašto adresą, telefono ir fakso numerius. Jei dėl techninių priežasčių suinteresuotoji šalis negali pateikti informacijos ir prašymų elektronine forma, ji apie tai turi nedelsdama pranešti Komisijai.

Visa rašytinė informacija, kurią prašoma laikyti konfidencialia, įskaitant šiame pranešime prašomą informaciją, užpildytus klausimynus ir suinteresuotųjų šalių susirašinėjimą, ženklinama „riboto naudojimo“ (!) grifu.

Pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnio 2 dalį suinteresuotosios šalys, teikiančios „riboto naudojimo“ informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas, kurios bus ženklintos „suinteresuotosioms šalims susipažinti“. Šios santraukos turėtų būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialios informacijos esmę. Jei konfidencialią informaciją teikianti suinteresuotoji šalis nepateikia nekonfidencialios tokios informacijos santraukos, kuri atitiktų nurodytus formos ir kokybės reikalavimus, į tokią konfidencialią informaciją gali būti neatsižvelgta.

(!) Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 29 straipsnį (OL L 188, 2009 7 18, p. 93) ir PPO Susitarimo dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių 12 straipsnį šis dokumentas yra konfidencialus dokumentas. Toks dokumentas taip pat apsaugotas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (OL L 145, 2001 5 31, p. 43) 4 straipsnį.

Komisijos adresas susirašinėjimui:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks. +32 22956505

6. *Nebendradarbiavimas*

Tais atvejais, kai suinteresuotoji šalis atsisako leisti susipažinti su būtina informacija, jos nepateikia per nustatytą terminą arba akivaizdžiai trukdo tyrimui, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį išvados (negalutinės arba galutinės, teigiamos arba neigiamos) gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Nustačius, kad suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į ją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Jei suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja tik iš dalies ir todėl išvados grindžiamos turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį, rezultatas gali būti mažiau palankus suinteresuotajai šaliai nei tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

7. *Bylas nagrinėjantis pareigūnas*

Suinteresuotosios šalys gali prašyti, kad nagrinėjant bylą dalyvautų Prekybos generalinio direktorato pareigūnas. Bylas nagrinėjantis pareigūnas yra suinteresuotųjų šalių ir Komisijos tyrimo tarnybų tarpininkas. Bylas nagrinėjantis pareigūnas peržiūri prašymus susipažinti su byla, ginčus dėl dokumentų konfidencialumo, prašymus pratęsti terminus ir trečiųjų šalių prašymus būti išklaustyti. Bylas nagrinėjantis pareigūnas gali surengti atskiros suinteresuotosios šalies klausymą ir veikia kaip tarpininkas, siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai įgyvendintos suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą.

Visi prašymai būti išklaustiems dalyvaujant bylas nagrinėjantiems pareigūnui turėtų būti pateikti raštu, nurodant prašymo priežastis. Prašymai dėl klausimų, susijusių su pradiniu tyrimo etapu, privalo būti pateikti per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Po to prašymas būti išklaustyti turi būti pateiktas per konkretų laikotarpį, nustatytą Komisijos raštuose susijusioms šalims.

Bylas nagrinėjantis pareigūnas taip pat suteiks galimybę klausyme dalyvauti šalims, kurios galėtų pareikšti skirtingą požiūrį ir pateikti paneigiančių argumentų dėl klausimų, susijusių su, be kita ko, subsidijavimu, žala, priežastiniu ryšiu ir Sąjungos interesais. Toks klausymas paprastai surengiamas ne vėliau kaip ketvirtos savaitės po preliminarių faktų atskleidimo pabaigoje.

Daugiau informacijos ir kontaktinius duomenis suinteresuotosios šalys gali rasti bylas nagrinėjančio pareigūno tinklalapiuose Prekybos generalinio direktorato svetainėje (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Tyrimo tvarkaraštis

Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 9 dalį tyrimas bus baigtas per 13 mėnesių nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Pagal pagrindinio reglamento

12 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą laikinosios priemonės gali būti nustatytos ne vėliau kaip po 9 mėnesių nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

9. Asmens duomenų tvarkymas

Atliekant šį tyrimą gauti asmens duomenys bus tvarkomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

EUROPOS KOMISIJA

VALSTYBĖS PAGALBA – SUOMIJA

Valstybės pagalba C 9/10 (ex N 417/09)

Laikinoji kapitalo prieaugio mokesčio lengvata, taikoma parduodant dirbamąją žemę

Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį

(2010/C 249/09)

Toliau pateiktu autentiška kalba parengtu 2010 m. kovo 24 d. raštu Komisija pranešė Suomijai apie sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas apie priemonę, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, adresu:

European Commission
Directorate-General for Agriculture
Directorate M2
Building/Office L130 5/88
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks. +32 22967672

Šios pastabos bus perduotos Suomijai. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

I. PROCEDŪRA

2009 m. liepos 13 d. Suomija pranešė Komisijai apie pirmiau minėtą priemonę. Komisijos prašymu Suomijos institucijos 2009 m. lapkričio 4 d. ir 2010 m. sausio 19 d. raštais pateikė papildomą informaciją; užregistruota, kad abu raštai gauti tą pačią dieną.

2010 m. vasario 16 d. Komisijos tarnybos pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalį paprašė pradinį dviejų mėnesių laikotarpį, per kurį Komisija turi priimti sprendimą dėl pirmiau minimo atvejo, pratęsti iki 2010 m. kovo 25 d. 2010 m. vasario 17 d. raštu Suomijos institucijos pritarė laikotarpio pratęsimui.

II. APRAŠYMAS

Ši priemonė susijusi su kapitalo prieaugio mokesčio lengvata, taikoma parduodant dirbamąją žemę, jei 2009–2010 m. fizinis asmuo žemę parduoda fiziniam asmeniui, kuris yra aktyvią

veiklą vykdomantis ūkininkas, arba pastarajam parduodama mirusio asmens žemė. Pirkėjas privalo tą žemę naudoti žemės ūkio gamybos tikslais.

Taikant šią priemonę visų kategorijų naudos gavėjų būtų daugiau nei 1 000, o bendras nustatytas biudžetas – 20 mln. EUR.

Pagal šią priemonę numatomos mokesčio lengvatos tikslas – pasiekti, kad daugiau žemės ūkio paskirties žemės priklausytų aktyvią veiklą vykdomantiems ūkininkams, ir tokiu būdu sukurti didesnius ir geresnės struktūros ūkius. Šį tikslą būtų galima pasiekti padidinus ariamosios žemės pasiūlą, kad aktyvią veiklą vykdomantys ūkininkai turėtų daugiau galimybių įsigyti ariamosios žemės. Suomijos institucijų apytikrais skaičiavimais, didžioji dalis asmenų, kurie šia schema numatomos mokesčio lengvatos būtų paskatinti parduoti dirbamąją žemę, būtų šiuo metu savo žemę aktyvią veiklą vykdomantiems ūkininkams nuomojantys asmenys.

Suomijoje kapitalo prieaugis visais atvejais laikomas investicinėmis pajamomis. Pagal Pajamų mokesčio įstatymą kapitalo prieaugiui taikomas 28 % mokestis. Apmokestinamas kapitalo prieaugis apskaičiuojamas iš pardavimo kainos atėmus įsigijimo išlaidas ir pardavimo išlaidas. Iš pardavimo kainos atskaitoma ne mažiau kaip 20 %. Jei turtas buvo valdomas mažiausiai dešimt metų, mažiausia atskaitoma suma – 40 %. Šis atskaitymų iš pardavimo kainos reikalavimas netaikomas bendrovėms, bendrijoms ir ribotos atsakomybės bendrijoms.

Suomijoje ūkių pajamos apibrėžiamos kaip visos grynosios žemės ūkio pajamos, įskaitant atskiru verslu nelaikomos papildomos veiklos pajamas. Žemės ūkio pajamų apmokestinimas reglamentuojamas Ūkių pajamų apmokestinimo įstatymu, neatšizvelgiant į mokesčių mokėtojo teisinį statusą. Pagal šį įstatymą, apmokestinamos žemės ūkio pajamos bet kuriais finansiniais metais – tai uždarbio grynųjų pinigų forma arba piniginę vertę turinčios naudos finansiniais metais ir patirtų uždarbio išlaidų bei pajamų išlaikymo išlaidų skirtumas. Kapitalo prieaugis, gautas pardavus ūkį arba jo dalį, apmokestinamas pagal Ūkių pajamų apmokestinimo įstatymą taip pat, kaip tai reglamentuojama Pajamų mokesčio įstatyme. Kapitalo prieaugis, gautas pardavus dirbamąją žemę, apmokestinamas panašiai, jei žemės pardavėjas yra ūkininkas arba jei pardavėjas nėra ūkininkas. Taigi numatoma mokesčio lengvata būtų vienodai naudinga tiek ūkininkams, tiek privatiems asmenims. Mokesčio lengvata gali būti taikoma, jei žemę parduoda privatus asmuo arba jei parduodama mirusių asmenų žemė, neatsizvelgiant į tai, kokia veikla ir kokio pobūdžio verslas vykdomi.

III. VERTINIMAS

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuria palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, yra nesuderinama su vidaus rinka.

Šiame etape tikėtina, kad minėtoji pagalbos priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje, dėl šių priežasčių:

— remiantis šiuo metu turima informacija matyti, kad pagalba nebūtų suderinama su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktu;

— remiantis šiuo metu turima informacija ir atsižvelgiant į tai, kad Suomijos institucijos dar nepasiūlė teisinio pagrindo, kuriuo remiantis būtų galima teigti, kad galima valstybės pagalbos priemonė suderinama su galiojančiomis valstybės pagalbos nuostatomis, matyti, kad aptariama priemonė galėtų būti laikoma veiklos pagalba, skirta paramos gavėjų finansinei padėčiai pagerinti.

Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus svarstymus Komisija, veikdama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą, prašo Suomijos per mėnesį nuo šio rašto gavimo dienos pateikti pastabas ir visą informaciją, kuri galėtų būti naudinga vertinant pagalbą.

Komisija visų pirma ragina Suomiją pateikti:

- a) informaciją apie tai, ar ši priemonė gali būti pateisinama, atsižvelgiant į sistemos pobūdį arba bendrą struktūrą, visų pirma ar sistema atitinka vidinę valstybės fiskalinės sistemos logiką, ypač pagrindinius valstybės fiskalinės sistemos principus;
- b) visą susijusią informaciją, svarbią vertinant priemonės suderinamumą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą, jei nagrinėjant priemonę būtų prieita prie išvados, kad ši priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje;
- c) informaciją apie pagalbos poveikį atitinkamiems pardavėjams ir pirkėjams ir žemės ūkio paskirties žemės rinkai;
- d) informaciją apie tai, ar aktyvią veiklą vykdančiams ūkininkams dirbamąją žemę parduodantys fiziniai asmenys ir mirusių asmenų žemės sklypų pardavėjai turi būti laikomi įmonėmis, kurioms suteikiamas ekonominis pranašumas, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje;
- e) informaciją apie numatomos pagalbos poveikį Bendrijos vidaus prekybai ir konkurencijai.

RAŠTO TEKSTAS

„Komissio ilmoittaa Suomelle, että komissio on, tutkittuaan Suomen viranomaisten toimittamat asiakohdassa mainittua toimenpidettä koskevat tiedot, päättänyt aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT)⁽¹⁾ 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn.

1. MENETTELY

- (1) Suomen pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tästä toimenpiteestä 13 päivänä heinäkuuta 2009 päivättyllä ja samana päivänä saapuneeksi kirjatulla kirjeellä

⁽¹⁾ Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli SEUT-sopimuksen 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Kyseiset kaksi määräyskoko-naisuutta ovat asiasisällöltään samanlaiset. Viittauksia SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan on tässä päätöksessä pidettävä soveltuvin osin viittauksina perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan.

- (2) Komisio laheiti 14 p av ana syyskuuta 2009 Suomen viranomaisille kirjeen, jossa pyydettiin tietoja kyseisestä toimenpiteestä. Suomen viranomaiset toimittivat tietoja 4 p av ana marraskuuta 2009 p av tyll  ja samana p av ana saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (3) Komission yksiköt pyysivät 3 p av ana joulukuuta 2009 p av tyll  kirjeellä Suomen viranomaisia toimittamaan lisätietoja neljän viikon kuluessa. Suomen viranomaiset pyysivät 31 p av ana joulukuuta p av tyll  kirjeellä tämän m arajan pidentämistä. Komissio myönsi 11 p av ana tammikuuta 2009 p av tyll  kirjeellä lis aika  17 p av ana tammikuuta 2010 saakka. Suomen viranomaiset toimittivat lisätiedot 19 p av ana tammikuuta 2010 p av tyll  kirjeellä.
- (4) Komission yksiköt pyysivät 16 p av ana helmikuuta 2010 asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että alkuperäistä kahden kuukauden m ar aika , jonka kuluessa komission on tehtävä edellä mainittua asiaa koskeva p at s, jatkettaisiin 25 p av ana maaliskuuta 2010 saakka. Suomen viranomaiset antoivat 17 p av ana helmikuuta 2010 p av tyll  kirjeellä suostumuksensa pyydettyyn m arajan jatkamiseen.

2. KUVAUS

2.1 Nimi

- (5) Pellon luovutusvoiton m ar aikainen verovapaus

2.2 Edunsaajat

- (6) Yli 1 000 erikokoista edunsaajaa. Verohelpotus my nnet an luonnollisille henkilöille tai kuolinpesille pellon myynnistä maataloutta harjoittaville luonnollisille henkilöille vuosina 2009–2010. Yritykset eivät kuulu tämän järjestelmän piiriin.

2.3 Talousarvio

- (7) 20 miljoonaa EUR

2.4 Kesto

- (8) 1.1.2009–31.12.2010.

2.5 Toimenpiteen tausta

- (9) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että tässä toimenpiteessä pellon ⁽¹⁾ luovutusvoitosta my nnet an verohelpotusta, kun luonnollinen henkilö tai kuolinpesä myy pellon maataloutta aktiivisesti harjoittavalle luonnolliselle henkilölle

vuosina 2009–2010 ⁽²⁾. Ostajan on käytettävä kyseistä peltoa maataloustuotantoon. Seuraamuksia sovelletaan, jos ostaja myy peltomaan edelleen ⁽³⁾ tai käyttävä s t  muuhin kuin maataloustarkoituksiin (esim. rakentamiseen.). Suomen viranomaiset toteavat ilmoittaneensa tämän toimenpiteen komissiolle saadakseen selvytyden siihen, onko suunniteltu verohelpotus SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

- (10) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että noin kolmasosa Suomen pelloista viljell n tällä hetkellä vuokrasopimusten perusteella. Tilanne vaikuttaa pitkällä aikavälillä tällaisen peltomaan kuntoon sekä vuokralaisten mahdollisuuksiin ja halukkuuteen kehittävä tuotantoaan investoinnin ja hankkia lohkoja, jotka soveltuvat nykyiseen tilarakenteeseen. Tässä toimenpiteessä suunnitellun verohelpotuksen tavoitteena on lisätä aktiivisesti maataloutta harjoittavien henkilöiden osuutta maatalousmaan omistajista, mikä kasvattaisi tilakokoa ⁽⁴⁾ ja parantaisi tilarakennetta. Näiden tavoitteiden edistämiseksi on ehdotettu väliaikaista verohuojennusta. Suomen viranomaisten mukaan verohuojennuksen m ar aikaisuudella tavoitellaan mahdollisimman suurta kannustinta myydä peltomaata nopeasti ⁽⁵⁾.
- (11) Toimenpiteen tarkoituksena on luoda peltomaan tarjontaa, joka parantaisi aktiivisten maanviljelijöiden mahdollisuuksia hankkia peltomaata. Suomen viranomaiset arvioivat, että peltomaan lis antyneell  tarjonnalla ja verohuojennuksella olisi myös peltomaan hintaa alentava vaikutus. Viranomaisten mukaan verohuojennus alentaisi maatalouteen liittyviä maksuja ⁽⁶⁾ komission valtioneuvoston s veltamista yritysten v litt m n verotukseen koskevan tiedonannon ⁽⁷⁾ 27 kohdassa tarkoitettulla tavalla (j ljempan  ”komission tiedonanto yritysten v litt m st  verotuksesta”).

⁽²⁾ Tuloverolain muutos sisältäisi lisäksi kyseisen lain 48 pykälän 5 momenttiin tehtäviä teknisiä tarkennuksia, jotka koskevat oikaisuja, joita tehd n, jos peltomaan ostaja ei noudata verohelpotuksessa vahvistettuja vaatimuksia (vrt. seuraava alaviite).

⁽³⁾ Ennen kuin viisi vuotta on kulunut. Yleiss nt n  (sukulaisten välissä kaupoissa) on, että jos ostaja myy peltomaan edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut hänen saannostaan, tultaisiin hänen luovutusvoittoaan oikaisemaan sällä edulla, jonka alkuperäinen pellon myyjä verovapauden muodossa sai. Jos verovapaasti myydyn pellon ostaja ei ole myyjän sukulainen, vaan tästä täysin riippumaton osapuoli, Suomen viranomaisten mukaan ei ole mahdollista, että tämä pellon ostanut henkilö voisi selvittä hänelle pellon myyneen henkilön verotuksessa verottamatta j tety  luovutusvoiton m ar a. Tästä johtuen tuloverolain 48 pykälän 5 kohdassa on ehdotettu s adett v ksi, että, kun s nn ksen mukaista oikaisua tehd n, ja kun ostaja on myyjästä riippumaton henkilö, tämän jatkoluovutuksen tekijän luovutusvoittoa laskettaessa pellon hankintamenona v hennet n 60 % hankintamenosta.

⁽⁴⁾ Suomen viranomaiset selittävät, että Suomen maatalarakenne on hyvin pirstaleinen toisen maailmansodan jälkeen välttämättömänä toteutetun siirtolaisten asutuspolitiikan vuoksi. Maatilojen keskikoko on Suomessa nyky n noin 25 hehtaaria.

⁽⁵⁾ Viranomaiset tarkentavat, että väliaikaisesti voimassa olevat verovapaudet eivät kuulu Suomen yleiseen verojärjestelmän. Huojennuksen v liaikaisuudella pyrit n lis m n peltoa omistavien henkilöiden myyntihalukkuutta. Suomen viranomaisten mukaan tässä ministeriöille ja verohallinnolle saapuneiden tiedusteluiden perusteella on nähtävissä, että mahdollisuus pellon verovapaaseen myyntiin lisäisi todennäköisesti peltomaan tarjontaa. Jo asian esillä oleminen julkisuudessa on saanut aikaan suurta kiinnostusta mahdollisen verovapauden k ytt n nimenomaan sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka eivät itse ole aktiivisia maatalouden harjoittajia.

⁽⁶⁾ Suomen viranomaisten mukaan peltomaan osuus Suomen maatilojen omaisuudesta on noin kolmasosa (viljanviljelyalan 41 prosentista puutarhatuotantoalan 7 prosenttiin), kun vastaava osuus suomalaisen kaupallisten yritysten omaisuudesta on alle 10 prosenttia.

⁽⁷⁾ EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽¹⁾ Pellon käsitettä ei ole m aritelty Suomen verolains ad nn ss . Käsitettä k ytet n maataloustukilains ad nn ss , jossa tukikelpoinen pelto on m aritelty. Tässä järjestelmässä suunniteltu verohelpotus viittaa samaan m aritelmi n kuin se, jota k ytet n valtioneuvoston s ad nn n yhteydessä. Verohelpotusta sovellettaisiin, kun luonnollinen henkilö myy pellon, joka on merkitty Suomen peltolohkorekisteriin. Kyseinen rekisteri perustuu maaseutuhallinnon tietojärjestelmästä annettuun lakiin. Rekisteriin merkit n pelto, joka on viljelykelpoista ja jota joko viljell n erikseen s adetyll  tavalla tai joka on jätetty tilapäisestä viljelemättä ja jonka osalta noudatetaan vuosittaisia hoitotoimenpiteitä. Luovuttaja ilmoittaa verotusta varten kiinteist tunnuksen sekä pellon peruslohkotunnuksen. Veroviranomaiset voisivat näiden tunnusten avulla ja peruslohkorekisterin perusteella todeta, onko kyseinen maa-ala todella luokiteltu pelloksi.

(12) Suomen viranomaiset arvioivat, että suurin osa henkilöistä, jotka myisivät peltoaan tässä järjestelmässä suunnitellun verohuojennuksen houkuttamana, olisivat henkilöitä, jotka tällä hetkellä vuokraavat maataan maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille. Nämä henkilöt eivät yleensä itse ole maatalouden harjoittajia. He ovat useimmiten perineet peltomaan sukulaisiltaan, jotka olivat viljelijöitä, tai he ovat itse olleet maanviljelijöitä ennen eläkkeelle jäämistään⁽¹⁾. Suomen viranomaiset toteavat, että eräissä tapauksissa verohelpotusta voitaisiin käyttää myös maatilojen järjeistämiseen kohdentamalla maa-alueita uudelleen keskinäisten vaihtojen avulla. Suomen viranomaiset katsovat, että muussa tapauksessa ei olisi kovin todennäköistä, että aktiiviset maatalouden harjoittajat haluaisivat myydä peltoaan⁽²⁾. Suomen viranomaisten arvion mukaan noin 90 prosenttia pellon myyjistä olisi muita kuin aktiivituloja.

(13) Suomen viranomaiset vahvistavat, että Suomessa ei kanneta minkäänlaista varallisuusveroa varojen luonteesta riippumatta. Viranomaisten mukaan peltomaa on vapautettu kiinteistöverosta. Peltomaasta kannettavia veroja ovat maan hankinnan yhteydessä kannettava leimavero ja maan myynnin yhteydessä kannettava luovutusvoittovero.

(14) Suomen viranomaiset toteavat, että Suomen verolainsäädännössä tunnetaan kolme tulolähdettä (henkilökohtainen tulolähde, elinkeinotoiminnan tulolähde ja maatalouden tulolähde), joita arvioidaan erikseen. Jos luonnollisella henkilöllä on elinkeinotoiminnan tulolähde, peltomaan luovutuksesta saatu tulo erotettaisiin siitä.

(15) Maatilan tai sen osan luovutuksesta saadut voitot verotetaan maatilatalouden tuloverolain 21 pykälän mukaan tuloverolain 45–50 pykälässä säädetyllä tavalla. Peltomaan luovuttamisesta saatua luovutusvoittoa verotetaan samalla tavoin riippumatta siitä, onko pellon luovuttaja maanviljelijä vai ei. Suomen viranomaiset toteavat, että suunniteltu verohuojennus hyödyttäisi samalla tavoin sekä maanviljelijöitä että muita yksityishenkilöitä. Verohuojennus voidaan myöntää kaikille yksityishenkilöille ja kuolinpesille riippumatta siitä, mitä elinkeinoa tai liiketoimintaa ne harjoittavat.

(16) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että Suomen yleisten sääntöjen mukaan luovutusvoitto katsotaan kaikissa ta-

⁽¹⁾ Suomen viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle tutkimuksen, jossa käsitellään suomalaisia pellonomistajia ja heidän maankäyttöön liittyviä tavoitteitaan (Myyrä, Sami – Pouta, Eija – Hänninen, Harri: Suomalainen pellonomistaja, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Vammala, 2008). Tutkimuksen mukaan Suomessa on 475 438 pellonomistajaa. Peltoa on yhteensä 2 639 160 hehtaaria. 96 430 pellonomistajaa saa peltomaastaan vuokratuloa.

⁽²⁾ Suomen viranomaiset ilmoittavat MTT:n taloustutkimuksen professorin Jukka Tauriaisen tekemän selvityksen ”Aktiivitulojen pellon myynti ja osto 2008” perusteella, että aktiivituloivat ovat peltomarkkinoilla yleensä ostajia ja vain harvoin myyjiä. Vain 0,6 % aktiivituloista on myyneet peltoa vuonna 2008 ja ainoastaan pieniä aloja. Yli 1,5 hehtaarin aloja myi vain 1,4 promillea aktiivituloista. Myydyin alan keskikoko oli 5,2 hehtaaria. Peltoa osti vuonna 2008 sen sijaan 6 % aktiivituloista, ja ostetun alan keskikoko oli 12 hehtaaria.

pauksissa pääomatuloksi⁽³⁾. Tuloverolain 45 pykälän 1 momentin mukaan pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Verotettava pääomatulo lasketaan vähentämällä luovutushinnasta omaisuuden hankintameno ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot. Luovutushinnasta vähennettävä määrä on vähintään 20 prosenttia. Jos omaisuus on ollut luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, vähennettävä määrä on vähintään 40 prosenttia. Näitä luovutushinnasta vähennettäviä määriä ei sovelleta yhteisöihin, avoimiin yhtiöihin ja kommandiittiyhtiöihin.

(17) Suomen viranomaiset ovat sitä mieltä, että edunsaajien rajoittamisesta luonnollisiin henkilöihin ja kuolinpesiin, jolloin oikeushenkilöt jäisivät toimenpiteen ulkopuolelle, ei aiheutuisi maatalousalan sektorikohtaista suosimista⁽⁴⁾. Suomen verolainsäädännön mukaan verovelvollinen tarkoittaa paitsi luonnollisia henkilöitä myös Suomen tuloverolain 3 pykälässä määriteltyjä yhteisöjä, 4 pykälässä määriteltyjä yhtymiä ja 5 pykälässä määriteltyjä yhteisötuksia. Suomen viranomaisten mukaan Suomen verojärjestelmän rakenteeseen ja logiikkaan kuuluu se, että luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien sekä muiden oikeudellisten muotojen verotuksessa noudatetaan erilaisia säännöksiä. Lisäksi Suomen verojärjestelmässä luonnollisten ja oikeushenkilöiden verotuksen välillä on eroja, jotka liittyvät luovutusvoittojen verotusta varten tehtäviin vähennyksiin luovutushinnasta (vrt. edellä oleva 16 kohta), poikkeuksiin, joihin sovelletaan luovutusvoittojen verovapauksia⁽⁵⁾ sekä eräisiin metsätalouteen sovellettaviin säännöksiin.

2.6 Oikeuserusta

(18) Hallituksen esitys laiksi tuloverolain 48 pykälän muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta.

(19) Suomen viranomaiset ovat vakuuttaneet, että edellä mainittu tuloverolain muutos tulisi voimaan vasta komission päätöksen jälkeen.

3. TOIMENPITEEN ALUSTAVA ARVIOINTI

(20) Maaliskuun 22 päivänä vuonna 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetään asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat lyhyesti, komission alustava arvio ehdotetun toimenpiteen tukiluonteesta ja epäilyt toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

⁽³⁾ Poikkeuksia ovat oman asunnon myynti ja tavanomaisen koti-irtaimiston myynti. Suomen viranomaisten mukaan luovutusvoitot ovat verovapaita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: a) verovelvollinen luovuttaa maataloudessa tai metsätaloudessa käytettyä kiinteää omaisuutta, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön osuuden taikka sellaisen yhteisön osakkeita tai osuuksia, jotka oikeuttavat vähintään 10 prosentin omistusosuuteen mainitussa yhtiössä; b) omaisuus tai osakkeet ovat olleet yli 10 vuotta verovelvollisen tai hänen ja sellaisen henkilön omistuksessa, jolta hän on saanut sen vastikkeettomasti; c) saajat ovat eräitä lähisukulaisia.

⁽⁴⁾ Vuodelta 2007 olevan verotilaston mukaan Suomessa oli 180 488 maataloutta harjoittavaa luonnollista henkilöä, ja maatalouden tulolähteen tuloa saaneita oikeushenkilöitä oli vain 507 kappaletta. Suomen viranomaiset arvioivat, että yhteisömuotoisia verovelvollisia, jotka eivät toimi maatalousalalla ja jotka kuitenkin omistaisivat verovapaasti luovutettavissa olevaa peltoa, on hyvin vähän, jos lainkaan.

⁽⁵⁾ Yksittäisen henkilön tai kuolinpesän saama luovutusvoitto ei ole verotettavaa tuloa, jos luovutetun omaisuuden luovutushinta on verovuoden aikana yhteensä enintään 1 000 EUR.

3.1 Onko kyseessä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?

- (21) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

3.1.1 Myönnetäänkö toimenpide valtion varoista tai voidaanko sitä pitää valtion toteuttamana?

- (22) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan yhtenä edellytyksenä tuen luokittelukselle valtioneuoksi on, että sen myöntäjänä on jäsenvaltio tai että se on myönnetty valtion varoista muodossa tai toisessa. Vaikka luovutusvoiton kaksivuotinen verovapaus ei merkitse suoraa menoerää valtion kassasta, sillä on siitä huolimatta suora vaikutus valtion talousarvioon. Valtio luopuu vapaaehtoisesti verotuloista, joihin sillä olisi lakisääteinen oikeus ja jotka sääntöjen mukaan olisi perittävä. Näin ollen vaikuttaa siltä, että kyseisen järjestelmän mukainen tuki myönnetään valtion varoista.

3.1.2 Etu ja yrityksen käsite

- (23) Unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että 'toimenpide, jolla viranomaiset myöntävät tietyille yrityksille verovapautuksen, joka – vaikka valtion varoja ei siirretäkään – asettaa kyseisen edun saajat muita verovelvollisia edullisempaan taloudelliseen asemaan, on perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuoa' ⁽¹⁾.

- (24) Ensinnäkin voidaan todeta, että toimenpiteen edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltoa maataloutta aktiivisesti harjoittaville henkilöille verovuosina 2009 ja 2010. Suomen viranomaiset ovat todenneet, että Suomen verolainsäädännön mukaan luovutusvoitto katsotaan kaikissa tapauksissa pääomatuloksi ja että tuloverolain 45 pykälän 1 momentin mukaan pääomatuloon sovelletaan 28 prosentin verotusta (vrt. edellä oleva 16 kohta). Ehdotettu verohelpotus vapauttaisi pellon myyjän yleisestä velvoitteesta, jonka mukaan pääomatuloista on maksettava veroa, ja siitä näyttäisi olevan myyjälle siinä määrin etua, että tämä voidaan katsoa yritykseksi. Tuomioistuimen yleinen lähestymistapa on toiminnallinen siinä mielessä, että se keskittyy suoritettujen toimien luonteeseen eikä toimijoihin ⁽²⁾. On selvítettävä ainoastaan, harjoittaako yksikkö taloudellista toimintaa. Taloudellinen toiminta määritellään tavaroiden ja palvelujen tarjoamiseksi markkinoilla ⁽³⁾. Suomen viranomaisien toimittamista tiedoista käy ilmi muun muassa, että suurin osa henkilöistä, jotka myisivät peltoaan tässä järjestelmässä suunnitellun verohuojennuksen houkuttamana, olisivat henkilöitä, jotka tällä hetkellä vuokraavat maataan maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille (ks. edellä oleva 12 kohta). Tässä vaiheessa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta,

että luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltoa maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille, on katsottava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi taloudellista etua saaviksi yrityksiksi.

- (25) Toiseksi on todettava, että kun otetaan huomioon järjestelmän tavoitteet ja siitä todennäköisesti seuraavat vaikutukset sekä tällä hetkellä käytettävissä olevat tiedot, käsiteltävänä olevasta toimenpiteestä vaikuttaa tässä vaiheessa olevan etua myös kyseisen peltomaan ostajille. Sen vuoksi tässä yhteydessä näyttäisi siltä, että suunniteltu tuki vaikuttaa maataloustuotteiden tuotantoon lisäämällä tarjontaa ja mahdollisesti alentamalla maatalousmaan hintaa (vrt. edellä oleva 11 kohta). On otettava huomioon, että maatalousmaan osuus Suomen maatilojen omaisuudesta on merkittävä. Toimenpiteen vaikutuksena näyttäisi olevan, että maataloutta aktiivisesti harjoittavat maanviljelijät voisivat ostaa maata parempaan hintaan, samalla kun myyjä saisi verohuojennuksen.

- (26) Vakiintuneen oikeuskäytännön ⁽⁴⁾ mukaan toimenpiteen luokittelu valtionueksi ei riipu menettelyistä eikä toimenpiteen muodosta tai tavoitteista vaan sen vaikutuksista. Suomen viranomaisien toimittamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että tässä suunnitelmassa suunnitellun verohelpotuksen ensisijaisena tavoitteena on lisätä maataloutta aktiivisesti harjoittavien henkilöiden osuutta maatalousmaan omistajista, mikä kasvattaisi tilakokoa ja parantaisi tilarakennetta. Tämä tavoite toteutuisi luomalla peltomaan osalta tarjontaa, joka lisäisi aktiivisten maanviljelijöiden mahdollisuuksia hankkia peltomaata. Koska järjestelmän vaikutuksena näyttää olevan maataloutta aktiivisesti harjoittavien maanviljelijöiden suosiminen, voidaan päätellä, että kyseisestä tuesta on heille etua.

3.1.3 Valikoivuus

- (27) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan, että verotustoimenpiteen valikoivuuden osalta on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ratkaistava, onko tietyssä oikeudellisessa järjestelmässä jokin kansallinen toimenpide omiaan suosimaan "jotakin yritystä tai tuotannonalaa" verrattuna muihin, jotka ovat kyseisellä järjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta siihen rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa ⁽⁵⁾. Komission on näin ollen arvioitava verotustoimenpiteen aineellista valikoivuutta kolmessa vaiheessa ⁽⁶⁾.

- (28) Tämän mukaan ensiksi on määriteltävä yleinen eli "tavanomainen" verojärjestelmä ("viitejärjestelmä"). Toiseksi on arvioitava ja selvítettävä, onko kyseisellä verotustoimenpiteellä myönnetty etu mahdollisesti valikoiva, osoittamalla, että toimenpide poikkeaa viitejärjestelmästä sikäli, että se johtaa erilaiseen kohteluun sellaisten taloudellisten toimijoiden välillä, jotka ovat kyseiselle järjestelmälle asetettun päämäärän kannalta samanlaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

⁽¹⁾ Asia C-6/97, *Italian tasavalta v. komissio*, Kok. 1999, s. I-2981, 16 kohta.

⁽²⁾ Asia C 41/90, *Hofner ja Elser*, Kok. 1991, s. I-1979, 21 kohta.

⁽³⁾ Asia 118/85, *komissio v. Italia*, Kok. 1987, s. 2599, 7 kohta ja asia C-35/96, *komissio v. Italia*, Kok. 1998, s. I-3851, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-1180/98–C-184/98, *Pavlov*, Kok. 2000, s. I-6451, 74 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. esim. asia C-173/73 *Italia v. komissio*, Kok. 1974, s. 709, 27 kohta; asia C-241/94, *Ranska v. komissio* ("Kimberley-Clark"), Kok. 1996, s. I-4551, 20 kohta; asia C-480/98, *Espanja v. komissio*, Kok. 2000, s. I-8717, 16 kohta; ja asia C-5/01, *Belgia v. komissio* ("Cockerill"), Kok. 2002, s. I-11991, 45 kohta.

⁽⁵⁾ Asia C-143/99, *Adria Wien Pipeline*, Kok. 2001, s. I-8365, 41 kohta; asia C-308/01, *GIL Insurance ym.*, Kok. 2004, s. I-4777, 68 kohta; C-172/03 *Heiser*, Kok. 2005, s. I-1627, 40 kohta.

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto valtioneuokisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen, EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

(29) Jos tällaisia poikkeamia esiintyy, mikä tarkoittaa, että tarkasteltavana oleva toimenpide on ensi näkemältä valikoiva, on tutkittava, johtuuko kyseinen erottelu sen verojärjestelmän luonteesta ja rakenteesta, jonka osa toimenpide on, jolloin se voisi olla perusteltu. Tässä yhteydessä jäsenvaltion on oikeuskäytännön ja yritysten välittömästä verotuksesta annetun komission tiedonannon 23 kohdan mukaan selvitettävä, perustuvatko poikkeukset suoraan kyseisen jäsenvaltion verojärjestelmän perus- tai pääperiaatteisiin.

a) Viitejärjestelmä

(30) Viitejärjestelmänä on Suomen voimassa oleva verojärjestelmä ja erityisesti luovutusvoittojen verotusta koskevat säännöt. Kuten edellä todetaan (vrt. 16 kohta), yleissääntönä on, että luovutusvoitto katsotaan kaikissa tapauksissa pääomatuloksi. Tuloverolain mukaan pääomatulojen tuloveroprosentti on 28.

b) Poikkeus viitejärjestelmästä

(31) Tarkasteltavana oleva verotustoimenpide on luovutusvoiton verovapaus, joka myönnetään luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, joka myy Suomessa maatalousmaata vuosina 2009 ja 2010, edellyttäen että kyseinen maa myydään maataloutta aktiivisesti harjoittavalle luonnolliselle henkilölle, joka jatkaa maan viljelyä. Näyttää siltä, että Suomen viranomaisten suunnittelema luovutusvoiton verovapaus johtaa erilaiseen kohteluun peltomaan myyjien ja muunlaisten kiinteistöjen myyjien välillä ensiksi mainitun ryhmän eduksi. Suomen viranomaisten suunnittelema luovutusvoiton verovapaus näyttää näin ollen poikkeavan viitejärjestelmästä, sillä ainoastaan peltomaan myyjät voivat hyötyä siitä. Näin ollen toimenpide vaikuttaa ensi näkemältä valikoivalta.

(32) Kuten edellä olevassa 16 kohdassa todetaan, kaikkiin luovutusvoittoihin sovelletaan pääsääntöisesti 28 prosentin verotusta. Näin ollen näyttää siltä, että peltomaan myyjät ja muunlaisten kiinteistöjen myyjät ovat samanlaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Luovutusvoiton verovapautta ei kuitenkaan sovelleta muunlaisten kiinteistöjen myyntiin.

(33) Lisäksi on todettava, että tämän järjestelmän välittömiä edunsaajia ovat peltomaata myyvät luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät. Tältä osin vaikuttaa siltä, että toimenpide on valikoiva myös siitä syystä, että oikeushenkilöt eivät kuulu toimenpiteen soveltamisalaan (vrt. edellä oleva 6 kohta). Järjestelmä vaikuttaa valikoivalta myös suhteessa välillisiin edunsaajiin (maataloutta aktiivisesti harjoittavat maanviljelijät), sillä veroetu aktivoituu vasta, kun he osallistuvat myyntitapahtumaan. Lisäksi verovapaus edellyttää kyseisen peltomaan viljelyn jatkamista.

(34) Sen vuoksi komissio katsoo tässä vaiheessa, että Suomen luovutusvoittojen verovapaus on ensi näkemältä valikoiva toimenpide.

c) Perustelu järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella

(35) Yritysten välittömästä verotuksesta annetun komission tiedonannon 12 kohdassa määrätään kuitenkin, että toimen-

piteen valikoivuutta voidaan perustella myös ”järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella”, jolloin tukitoimenpidettä ei katsota SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi. Tiedonannon 23 kohdassa mainitaan vieläkin pidemmälle toteamalla, että tämä koskee sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat taloudellisen järkipärsäytensä seurauksena tarpeellisia tai tarkoituksenmukaisia suhteessa verojärjestelmän tehokkuuteen. Tiedonannon 27 kohdan mukaan erityismääräyksiä, jotka eivät ole luonteeltaan harkinnanvaraisia ja jotka mahdollistavat esimerkiksi kiinteämääräisen veron vahvistamisen (esimerkiksi maatalous- tai kalastusosalalla), voidaan perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella, jos määräyksissä otetaan huomioon varsinkin määrätyt kirjanpitovelvoitteet ja kiinteistö- ja maaomaisuuden merkittävä osuus tiettyjen alojen toimijoiden omaisuudesta. Tällaisia määräyksiä ei näin ollen katsota valtioneuoksi.

(36) Vakiintuneen oikeuskäytännön⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että toimenpide on verojärjestelmän logiikan mukainen. Verojärjestelmän luonteella tai rakenteella perusteleminen on poikkeus valtioneuksiä koskevan kiellon periaatteesta ja sitä on näin ollen tulkittava suppeasti⁽²⁾. Asianomaisen jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että kyseistä poikkeusta voidaan perustella järjestelmän yleisellä luonteella tai taloudellisella rakenteella eikä se sen vuoksi ole SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtioneuksiä. Tältä osin on erotettava toisaalta tietyille verojärjestelmälle asetetut tavoitteet, jotka ovat järjestelmään nähden ulkoisia, ja toisaalta itse verojärjestelmään olennaisena osana kuuluvat mekanismit, jotka ovat tarpeen mainitunlaisten tavoitteiden saavuttamiseksi⁽³⁾.

(37) On muistettava, että kyseisten toimenpiteiden perustelemissa verojärjestelmän luonteella ja rakenteella on kyse siitä, onko erityinen verotuksellinen toimenpide johdonmukainen yleisen verojärjestelmän sisäisen logiikan kanssa⁽⁴⁾. Sellaiseen yksittäiseen verotukselliseen toimenpiteeseen, jota voidaan perustella verojärjestelmän sisäisellä logiikalla – kuten veron progressiivisuudella, jota voidaan perustella sen uudelleenjakoon liittyvällä logiikalla – ei näin ollen sovelleta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa⁽⁵⁾.

(38) Kyseisillä toimenpiteillä tavoitellut päämäärät eivät mahdollista sitä, että näitä toimenpiteitä ei katsottaisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtioneuksi. Tämän väitteen mukaan riittäisi, että viranomaiset vetoavat tukitoimenpiteen toteuttamisella tavoiteltujen päämäärien oikeutukseen, jotta tukea voitaisiin pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävänä yleisenä toimenpiteenä. Tässä määräyksessä ei kuitenkaan tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden vaan niiden vaikutusten perusteella⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Asiassa C-88/03, *Azorit – Portugali v. komissio*, 6.9.2006 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio.

⁽²⁾ Asioissa T 127/99, T 129/99 ja T 148/99, *Diputación Foral de Álava ym. v. komissio*, 6.3.2002 annettu tuomio, Kok. 2002, s. II-1275, 250 kohta.

⁽³⁾ *Azorit – Portugali v. komissio*, 81 kohta.

⁽⁴⁾ Asia C-75/97, *Belgia v. komissio*, Kok. 1999, s. I-3671, 39 kohta.

⁽⁵⁾ *Diputación Foral de Álava ym. v. komissio*, 164 kohta.

⁽⁶⁾ Asia C-241/94, *Ranska v. komissio*, Kok. 1996, s. I-4551, 20 kohta, ja *CETM v. komissio*, 53 kohta.

(39) Niiden tietojen perusteella, joita Suomen viranomaiset ovat toimittaneet kyseisen järjestelmän tavoitteista ja Suomen verotusjärjestelmän luonteesta (esitetty yksityiskohtaisesti edellä 2.5 jaksossa), tässä vaiheessa vaikuttaa siltä, että suunniteltua toimenpidettä ei voitaisi perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. Suomen viranomaisten esittämät perustelut eivät näytä osoittavan, että tarkasteltavana oleva toimenpide on tarpeellinen tai tarkoituksenmukainen suhteessa yleisen verojärjestelmän tehokkuuteen tai että toimenpiteen väitettujen erityispiirteiden ja myönnetyn verohelpotuksen välillä olisi yhteys. Suomen viranomaiset myöntävät itsekkin, että kyseisellä verohelpotuksella tavoiteltu päämäärä – maatalousmaan omistusrakenteen muuttaminen – on verojärjestelmään nähden ulkoinen (luovutusvoittovero).

3.1.4 Kilpailun vääristyminen ja vaikutukset kauppaan

(40) Jotta toimenpiteen voidaan katsoa kuuluvan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, sen on vaikutettava kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kun valtion varoista myönnetty tuki vahvistaa yrityksen⁽¹⁾ asemaa verrattuna toiseen yhteisön sisäisessä kaupassa kilpailevaan yritykseen, kyseisen tuen on katsottava vaikuttaneen viimeksi mainittuun yritykseen⁽²⁾.

(41) Kuten edellä 3.1.2 jaksossa todetaan, tällä hetkellä käytävissä olevista tiedoista ilmenee, että tämän järjestelmän mukaisia edunsaajia olisivat sekä peltomaan myyjät että ostajat. Suunnitellun tukitoimenpiteen vaikutusten perusteella näyttää siis siltä, että se vaikuttaisi kilpailuun maataloustuotteiden alkutuotannon markkinoilla. Yritykselle myönnetty tuki näyttää vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos kyseinen yritys toimii markkinoilla, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa⁽³⁾. Yhteisön sisäinen kauppa on asianomaisella alalla huomattavaa⁽⁴⁾. Kyseinen toimenpide näyttäisi sen vuoksi olevan omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(42) Edellä esitetyn perusteella 107 artiklan 1 kohdan edellytykset näyttäisivät lähtökohtaisesti täyttyvän.

3.2 Tuen soveltuvuus

(43) Päädyttyään Suomen viranomaisten toimittamien tietojen perusteella siihen, että luovutusvoiton kaksivuotinen verovapaus vaikuttaa tuensaajayritysten osalta olevan SEUT-so-

pimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komission on arvioitava, soveltuuko tuki sisämarkkinoille. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää, voitaisiinko tarkasteltavana olevaan toimenpiteeseen soveltaa joitain SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja poikkeuksia.

(44) Näyttää siltä, ettei SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdan poikkeuksia voida tässä tapauksessa soveltaa, koska tukea ei ole suunnattu kyseisissä määräyksissä lueteltuihin tavoitteisiin.

(45) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, sekä 349 artiklassa tarkoitetuilla alueilla, niiden rakenteellinen, taloudellinen ja sosiaalinen tilanne huomioon ottaen. Koska tämä toimenpide koskee koko Suomea, se ei näytä soveltuvan sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla. Se ei näytä kuuluvan myöskään SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b, d ja c alakohdassa vahvistettujen poikkeusten soveltamisalaan.

(46) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(47) Tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen perusteella ja ottaen huomioon, etteivät Suomen viranomaiset ole tähän mennessä ehdottaneet mitään oikeusperustaa tämän mahdollisen valtiontukitoimenpiteen toteamiseksi voimassa olevien valtiontukimääräysten mukaisiksi, komission alustava käsitys on, että Suomen viranomaisten suunnittelema toimenpide vaikuttaa olevan toimintatukea, jonka tarkoituksena on pelkästään parantaa tuensaajan taloudellista tilannetta.

(48) Sen vuoksi komissio on asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättänyt aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn ja kehottaa Suomea esittämään huomautuksensa.

4. PÄÄTELMÄT

(49) Ottaen huomioon edellä esitetyn komissio kehottaa Suomea SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tukitoimenpiteen arvioimiseksi tarpeelliset tiedot kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta.

(50) Komissio kehottaa Suomea toimittamaan erityisesti seuraavat tiedot:

a) tiedot siitä, voidaanko toimenpidettä perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella ja erityisesti siitä, vastaako järjestelmä valtion verotusjärjestelmän sisäistä logiikkaa, erityisesti sen peruseräitä;

⁽¹⁾ Oikeuskäytännön perusteella käsite "yritys" tarkoittaa jokaista yksiköä, joka harjoittaa taloudellista toimintaa, riippumatta kyseisen yksikön oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta (asia C-41/90, *Höfner ja Elser*, Kok. 1991, s. I-1978, 21 kohta.) Taloudellinen toiminta määritellään tavaroiden tai palvelujen tarjoamiseksi markkinoilla (asia 118/85, *komissio v. Italia*, Kok. 1987, 7 kohta ja asia C-35/96, *komissio v. Italia*, Kok. 1998, s. I-3851, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, *Pavlov*, Kok. 2000, s. I-6451, 74 kohta.)

⁽²⁾ Asia 730/79, *Philip Morris Holland BV v. Euroopan yhteisöjen komissio*, Kok. 1980, s. 2671, 11 kohta ja asia C-303/88, *Italia v. komissio*, Kok. 1991, s. I-1433, 17 kohta.

⁽³⁾ Ks. erityisesti asiassa 102/87, *Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio*, 13.7.1988 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1988, s. 4067.

⁽⁴⁾ Maatalousala on hyvin avoin yhteisön sisäiselle kaupalle. Yhteisön sisäiseen kauppaan sisältyi vuonna 2007 maataloustuotteita 236 905 miljoonan EUR (tuonti) ja 239 132 miljoonan EUR (vienni) edestä. Suomen osuus EU:n sisäisestä maataloustuotteiden kaupasta oli vuonna 2007 tuonnin osalta 2 778 miljoonaa EUR ja viennin osalta 855 miljoonaa EUR.

- b) os tutkinnan aikana päädytään siihen, että tarkasteltavana oleva toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, Suomen viranomaisia kehoitetaan toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa, soveltuuko tuki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sisämarkkinoille;
- c) tiedot tuen vaikutuksista asianomaisiin myyjiin ja ostajiin sekä kyseisiin maatalousmaan markkinoihin;
- d) tiedot siitä, onko luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltomaata maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille, katsottava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi taloudellista etua saaviksi yrityksiksi;
- e) tiedot suunnitellun tuen vaikutuksesta yhteisön sisäiseen kauppaan ja kilpailun vääristymiseen.
- (51) Komissio ilmoittaa Suomelle tiedottavansa asiasta asianomaisille julkistamalla tämän kirjeen ja julkaisemalla tiivistelmän siitä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio ilmoittaa asiasta myös ETA-sopimuksen allekirjoittaneiden EFTA-maiden asianomaisille julkaisemalla tiedonannon *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle lähettämällä jäljennöksen tästä kirjeestä. Kaikkia mainittuja asianomaisia kehoitetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.“

„Kommissionen önskar genom denna skrivelse informera Finland om att den, efter att ha granskat de upplysningar som tillhandahållits av Era myndigheter angående stödet i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*)⁽¹⁾.

1. FÖRFARANDE

- (1) Finlands ständiga representation anmälde genom en skrivelse av den 13 juli 2009, registrerad samma dag, åtgärden ifråga till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget.
- (2) Den 14 september 2009 begärde kommissionen, i en skrivelse till de finska myndigheterna, kompletterande uppgifter om åtgärden. De finska myndigheterna inkom med information genom en skrivelse av den 4 november 2009, registrerad samma dag.
- (3) Genom en skrivelse av den 3 december 2009 begärde kommissionen att de finska myndigheterna skulle inkomma med kompletterande information inom fyra vec-

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget blivit artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

kor. Genom en skrivelse av den 31 december begärde de finska myndigheterna förlängning av tidsfristen. Kommissionen godkände begäran om förlängning av tidsfristen till och med den 17 januari 2010 genom en skrivelse av den 11 januari 2010. De finska myndigheterna inkom med ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 19 januari 2010.

- (4) Den 16 februari 2010 begärde kommissionens avdelningar, på grundval av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 659/1999 förlängning fram till den 25 mars 2010 av den ursprungliga tidsfrist på två månader inom vilken det åligger kommissionen att fatta beslut. Genom en skrivelse av den 17 februari 2010 godtog de finska myndigheterna den begärda förlängningen.

2. BESKRIVNING

2.1 Benämning

- (5) Tillfällig skattelättnad på överlåtelsevinster vid försäljning av jordbruksmark – (*Pellon luovutusvoiton määräaikainen verovapaus*).

2.2 Stödmottagare

- (6) Det rör sig om fler än ettusen stödmottagare av olika slag. Skattelättnaden beviljas fysiska personer och dödsbon i samband med försäljning av jordbruksmark till jordbrukare under 2009–2010. Företag omfattas inte av stödordningen.

2.3 Budget

- (7) 20 miljoner EUR.

2.4 Varaktighet

- (8) 1.1.2009–31.12.2010.

2.5 Bakgrund

- (9) Den åtgärd som de finska myndigheterna har anmält rör skattelättnad på överlåtelsevinster vid försäljning av jordbruksmark⁽²⁾, för försäljning som äger rum 2009–2010 och som görs av en fysisk person eller ett dödsbo och där

⁽²⁾ Begreppet jordbruksmark definieras inte i finsk skattelagstiftning. Begreppet används inom den lagstiftning som rör jordbruksstöd och däri definieras vilken typ av jordbruksmark som kan komma ifråga för stöd. Den skattelättnad som det är fråga om i den aktuella stödordningen bygger på samma definition som ges i lagstiftningen om statligt stöd. Skattelättnaden är avsedd att tillämpas när en fysisk person säljer jordbruksmark som är upptagen i det nationella fastighetsregistret. Fastighetsregistret bygger på lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (*Maaseutuhallinnon tietojärjestelmästä annettu laki*). Jordbruksmark tas upp i registret, oavsett om den är odlingsbar, redan uppodlad eller ligger i tillfällig träda och förvaltas på årsbasis. För skatteändamål anger säljaren fastighetens identifieringsnummer och dessutom identifieringsnumret för de aktuella arealerna jordbruksmark. Dessa uppgifter gör att skattemyndigheterna med stöd av registret kan avgöra om det verkligen är fråga om jordbruksmark.

köparen är en fysisk person som är jordbrukare⁽¹⁾. Köparen måste använda jorden ifråga för jordbruksproduktion och påföljder kommer att mätas ut om köparen säljer vidare jorden⁽²⁾ i sin tur eller använder den för andra ändamål än jordbruk (som till exempel för byggnation). De finska myndigheterna anger att de anmäler åtgärden till kommissionen för att få tydliga besked om huruvida den planerade skattelättnaden skulle utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget eller inte.

- (10) De finska myndigheterna förklarar att för närvarande brukas uppskattningsvis en tredjedel av jordbruksmarken i Finland på arrende. Detta inverkar på längre sikt negativt på jordarnas kvalitet samt minskar jordbrukarnas möjligheter och önskemål om att utveckla produktionen genom investeringar och att förvärva arealer som kan passa in i ett jordbruksföretags befintliga struktur. Den skattelättnad som avses i denna åtgärd syftar till att öka de aktiva jordbrukarnas ägande av jordbruksmark och att därigenom skapa större⁽³⁾ och mer välstrukturerade jordbruk. För att främja dessa syften har det föreslagits ett tillfälligt system med skattelättnader. Enligt de finska myndigheterna bör skattelättnaderna vara tillfälliga, då man anser att detta gör att det därigenom ges incitament för aktörerna att sälja jordbruksmarken så snart som möjligt⁽⁴⁾.
- (11) Syftet med åtgärden är att öka utbudet av jordbruksmark som kan förvärfvas av aktiva jordbrukare. De finska myndigheterna menar också att den ökade tillgången till jordbruksmark och skattelättnaderna bör göra att priset på jordbruksmark faller. Enligt de finska myndigheterna skulle systemet med skattelättnader kunna sänka kostnaderna för jordbruket⁽⁵⁾ i den mening som avses i punkt 27 i kom-

missionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag⁽⁶⁾ (nedan kallat kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning).

- (12) De finska myndigheterna menar att majoriteten av de personer som skulle vara villiga att sälja jordbruksmark tack vare den skattelättnad som föreslagits skulle vara personer som för närvarande arrenderar ut sin mark till aktiva jordbrukare. De personerna är vanligtvis inte aktiva jordbrukare. Oftast har de ärvt marken från släktingar som varit jordbrukare eller så har de själva varit jordbrukare före pensionen⁽⁷⁾. De finska myndigheterna hävdar att skattelättnaden i vissa fall kan användas för rationalisering inom jordbruket genom att arealer byter ägare och slås samman. Enligt de finska myndigheterna är det annars inte särskilt troligt att aktiva jordbrukare skulle vilja sälja sin jordbruksmark⁽⁸⁾. De finska myndigheterna uppskattar att cirka 90 % av de presumtiva säljarna skulle vara andra personer än aktiva jordbrukare.
- (13) De finska myndigheterna bekräftar att det inte tas ut någon förmögenhetsskatt i Finland, oavsett vilka tillgångar det rör sig om. Enligt de finska myndigheterna är jordbruksmark befriad från fastighetsskatt. Den skatt som tas ut på jordbruksmark är stämpelskatt, som tas ut vid förvärvet av marken och inkomstskatt på överlåtelsevinster i samband med försäljning av mark.
- (14) De finska myndigheterna anger att det i den finska skattelagstiftningen anges tre olika inkomstskällor, dvs. inkomst från personlig förvärvskälla, inkomst av näringsverksamhet och inkomst från jordbrukets förvärvskälla, och att dessa skiljs från varandra vid bedömningen. Om en fysisk person har inkomst av näringsverksamhet skiljs denna från inkomsterna av en eventuell försäljning av jordbruksmark.
- (15) Överlåtelsevinst från försäljningen av ett jordbruksföretag eller en del av ett sådant är beskattningsbar i enlighet med 21 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk analogt med 45§–50§i inkomstskattelagen. Överlåtelsevinst från försäljning av jordbruksmark beskattas på ett liknande sätt i de

⁽¹⁾ Vidare skulle ändringen av inkomstskattelagen innebära att det görs vissa tekniska preciseringar avseende artikel 48.5 för de fall då den som förvärfvar jordbruksmark inte uppfyller villkoren för skattelättnaden (se nästa fotnot).

⁽²⁾ Före utgången av femårsperioden. Den allmänna regeln (för försäljning mellan släktingar) är att om köparen säljer marken innan fem år har gått sedan han förvärvade fastigheten ska hans överlåtelsevinst justeras med det skattelättnadsbelopp som den ursprungliga säljaren fick. Om den som köper jordbruksmark skattefritt inte är släkt med säljaren utan en oberoende part, är det enligt de finska myndigheterna omöjligt för den oberoende köparen att ta reda på vilken skattelättnad som säljaren har fått. Det har därför föreslagits att det i punkt 5 i 48 § i inkomstskattelagen ska införas en bestämmelse om att det i de fall då det görs en justering enligt bestämmelserna och då köparen är oberoende av säljaren, vid beräkningen av överlåtelsevinsten, ska göras ett avdrag på 60 % av förvärvskostnaderna.

⁽³⁾ De finska myndigheterna anger att strukturen inom jordbruket i Finland är väldigt splittrad, vilket beror på den bosättningspolitik för migranter som infördes efter andra världskriget. Ett genomsnittligt jordbruksföretag i Finland är för närvarande på 25 hektar.

⁽⁴⁾ Myndigheterna tillägger att det är mycket ovanligt att det beviljas tillfälliga skattelättnader inom det finska skattesystemet. Systemet är tillfälligt för att förmå markägarna att sälja. De finska myndigheterna hävdar att det framgår tydligt av de undersökningar som begärts in av de finska ministerierna och skattemyndigheten att skattelättnader för försäljning av jordbruksmark torde innebära att utbudet av jordbruksmark ökar. Den reklam som har gjorts för åtgärden har väckt ett mycket stort intresse för att utnyttja möjligheten till skattelättnader hos personer som själva inte bedriver jordbruk aktivt.

⁽⁵⁾ Enligt de finska myndigheterna utgör jordbruksmarken en tredjedel (mellan 41 % när det gäller jordbruksgrödor och 7 % när det gäller fruktodling) av de finska jordbruksföretagens tillgångar, vilket bör jämföras med andra kommersiella företags marktillgångar, för vilka andelen ligger på 10 %.

⁽⁶⁾ EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁷⁾ De finska myndigheterna har till kommissionen lämnat in en undersökning om finska jordägare och de mål de har med sitt jordäggande (2008, Myyrä, Sami – Pouta, Eija – Hänninen, Harri: Suomalainen pellonomistaja (Finska åkerägare), Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Vammala, 2008). Enligt undersökningen finns det i Finland 475 438 personer som äger jordbruksmark. Totalt finns det 2 639 160 hektar jordbruksmark. 96 430 markägare har inkomster från utarrendering av jordbruksmark.

⁽⁸⁾ De finska myndigheterna hänvisar till en undersökning som har gjorts av professor Jukka Tauriainen vid MTT Agrifood Research Finland, och som har titeln 'Aktiivitulojen pellon myynti ja osto 2008' (Aktiva jordbrukares försäljning och köp av jordbruksmark under 2008) och vilken det anges att aktiva jordbrukare främst köper jordbruksmark och endast undantagsvis säljer mark. Endast 0,6 % av de aktiva jordbrukarna sålde jordbruksmark under 2008 och i de fallen var det fråga om små arealer. Endast 1,4 promille av den mark som de sålde utgjordes av arealer på mer än 1,5 hektar. Genomsnittstorleken på de arealer som såldes låg på 5,2 hektar. Däremot förvärvade 6 % av de aktiva jordbrukarna jordbruksmark under 2008 och den genomsnittliga storleken på dessa arealer låg på tolv hektar.

fall säljaren är jordbrukare eller då säljaren inte är en jordbrukare. De finska myndigheterna menar att den planerade skattelättnaden skulle kunna gynna både jordbrukare och icke-jordbrukare. Alla fysiska personer och dödsbon kan beviljas skattelättnad, oberoende av vilken typ av verksamhet de bedriver eller inom vilken näringsgren de är verksamma.

- (16) Myndigheterna anger att den allmänna regel som gäller i Finland är att överlåtelsevinst alltid betraktas som kapitalavkastning⁽¹⁾. Enligt 45.1§ i inkomstskattelagen ska skatt på 28 % tas ut på kapitalavkastning. Den beskattningsbara kapitalavkastningen beräknas genom att förvärvskostnaden och försäljningskostnaden dras av från försäljningspriset. Det görs ett minimiavdrag på 20 % av försäljningspriset. Om fastigheten har innehafvs under minst tio år görs ett minimiavdrag på 40 %. Dessa avdrag på försäljningspriset gäller inte företag, öppna bolag eller kommanditbolag.
- (17) Beträffande det faktum att åtgärdens räckvidd har begränsats till fysiska personer och dödsbon, och alltså inte omfattar juridiska personer, anger de finska myndigheterna att man emellertid anser att detta inte ger någon sektorsspecifik selektivitet⁽²⁾. Enligt finsk skattelagstiftning omfattar begreppet skattskyldig inte bara fysiska personer, utan även samfund enligt 3§ i inkomstskattelagen, sammanslutningar enligt 4 § och samfälligheter enligt 5§. Enligt de finska myndigheterna är det grundläggande för det finska skattesystemets struktur och logik att inte samma skatteregler gäller för fysiska personer och dödsbon som för andra juridiska former. Det finska skattesystemet gör också åtskillnad mellan hur fysiska personer och juridiska personer kan göra avdrag på försäljningspriset vid beskattning av kapitalinkomster (se punkt 16 ovan), och vad gäller i vilken mån skattebefrielse kan beviljas från skatten på kapitalinkomster⁽³⁾ och vad gäller vissa bestämmelser som avser skogsbruket.

2.6 Rättslig grund

- (18) Regeringens lagförslag om ändring och tillfällig ändring av 48 § i inkomstskattelagen.
- (19) De finska myndigheterna intygar att ovannämnda ändring av inkomstskattelagen först kommer att träda ikraft när kommissionen har fattat sitt beslut.

⁽¹⁾ De enda undantagen gäller försäljning av egen bostad och av bohag. Enligt de finska myndigheterna befrias kapitalavkastningen från skatt om följande villkor uppfylls: a) Om den skattskyldige säljer fast egendom som hör till lant- eller skogsbruk som han bedriver, andel i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag eller aktier eller andelar i ett bolag, vilka berättigar till en egendomsandel på minst 10 procent i bolaget. b) Om egendomen i sammanlagt över tio år har varit i den skattskyldiges eller i dennes och en sådan persons ägo av vilken han erhållit den utan vederlag. c) Om det är fråga om vissa former av nära släktskap.

⁽²⁾ Skattestatistiken för år 2007 visar att 180 488 personer var verksamma inom primärproduktionen i Finland det året och att det endast fanns 507 juridiska personer som hade inkomst från jordbruksverksamhet. De finska myndigheterna menar att det endast finns ett fåtal skattskyldiga som betalar bolagsskatt och som inte är verksamma inom jordbrukssektorn, men som förfogar över jordbruksmark som kan avyttras med skattelättnad.

⁽³⁾ En fysisk persons eller ett dödsbos kapitalinkomster är inte skattepliktiga, förutsatt att överlåtelsevinsten för försäljning av mark under skatteåret är högst 1 000 EUR.

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (20) I artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 fastställs att beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor och att det även ska innehålla kommissionens preliminära bedömning beträffande stödets art och kommissionens tvivel beträffande åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden.

3.1 Förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (21) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

3.1.1 Statliga medel och frågan om huruvida åtgärden kan tillskrivas staten

- (22) I artikel 107.1 i EUF-fördraget fastställs det att villkoren för att ett stöd ska anses vara statligt stöd är att det ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är. Även om det tvååriga undantaget från skatt på överlåtelsevinst inte medför direkta utgifter för staten har det ändå en direkt inverkan på de offentliga finanserna eftersom staten går miste om skatteintäkter som den har laglig rätt till och som den normalt sett skulle ha krävt in. Det verkar därför som om stödet enligt denna ordning betalas med statliga medel.

3.1.2 Fördelar och begreppet företag

- (23) Domstolen har i flera domar fastslagit att en åtgärd genom vilken de offentliga myndigheterna medger vissa företag undantag från skattskyldighet och som, trots att den inte innebär en överföring av statliga medel, försätter stödmottagarna i en finansiell situation som är fördelaktigare än den situation som övriga skattskyldiga befinner sig i utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget⁽⁴⁾.

- (24) För det första är stödmottagarna i föreliggande åtgärd fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark till aktiva jordbrukare under beskattningsåren 2009 och 2010. De finska myndigheterna har angivit att överlåtelsevinst i enlighet med finsk skattelagstiftning i alla sammanhang räknas som inkomst från investeringar och att en beskattning på 28 % tillämpas på överlåtelsevinst i enlighet med 45.1 § i inkomstskattelagen (se punkt 16 ovan). De föreslagna skattelättnaderna skulle undanta marksäljaren från en allmän förpliktelse att betala skatt på överlåtelsevinst och därför utgöra en fördel för säljaren i den mån denna kan anses vara ett företag. Domstolens allmänna

⁽⁴⁾ Dom av den 19 maj 1999 i mål C-6/97, Italienska republiken mot kommissionen, REG 1999, s. I-02981, punkt 16.

riktlinje är funktionell, eftersom den utgår från den genomförda verksamhetens art, snarare än från aktörerna⁽¹⁾. Den enda frågan är huruvida företaget idkar näringsverksamhet. Näringsverksamhet definieras som att varor och tjänster erbjuds på marknaden⁽²⁾. Bland annat framgår det av de uppgifter som de finska myndigheterna tillhandahållit att en stor majoritet av alla som skulle sälja mark för att dra fördel av den skattelättnad denna ordning skulle medföra, är de personer som i dag arrenderar ut sin mark till aktiva jordbrukare (se punkt 12 ovan). I dagsläget kan det inte uteslutas att fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark till aktiva jordbrukare bör ses som företag som erhåller en ekonomisk fördel i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget.

- (25) För det andra verkar den berörda åtgärden i detta läge även ge fördelar för köparna av den berörda odlade jordbruksmarken, med tanke på ordningens målsättning och de effekter den sannolikt medför, samt utgående från de uppgifter som idag är tillgängliga. I detta sammanhang verkar det därför också som om det planerade stödet skulle påverka produktionen av jordbruksvaror genom att öka tillgången och eventuellt minska priset på jordbruksmark, som i Finland utgör en avsevärd del av jordbruksföretagens tillgångar (se punkt 11 ovan). Åtgärden verkar innebära att aktiva jordbrukare skulle kunna köpa mark till ett fördelaktigare pris, eftersom säljaren skulle få skattefördelar.
- (26) Enligt vedertagen rättspraxis⁽³⁾ är frågan huruvida en åtgärd kvalificeras som statligt stöd inte beroende av förfaranden, åtgärdens form eller dess målsättning, utan av dess effekter. Av de uppgifter som Finland lämnat in tycks det framgå att den skattelättnad som avses i denna åtgärd i första hand syftar till att öka de aktiva jordbrukarnas ägande av jordbruksmark och att därigenom skapa större och mer välstrukturerade jordbruk. Detta mål skulle uppnås genom att det skapas tillgång till jordbruksmark som i sin tur skulle ge aktiva jordbrukare större möjlighet att förvärva jordbruksmark. Eftersom ordningens effekter främst tycks vara till förmån för aktiva jordbrukare kan man sluta sig till att det berörda stödet ger dem fördelar.

3.1.3 Selektivitet

- (27) Enligt EG-domstolens rättspraxis förutsätter tillämpningen av artikel 107.1 i EUF-fördraget på frågan huruvida en skatteåtgärd är selektiv att det bedöms huruvida en nationell åtgärd inom ramen för en viss rättslig ordning främjar vissa företag eller produktionen av vissa varor mer än andra som i ljuset av ordningens syfte befinner sig i en

jämförbar faktisk och rättslig situation⁽⁴⁾. Därför måste kommissionen bedöma skatteåtgärdernas selektivitet i tre steg⁽⁵⁾.

- (28) Först måste man identifiera den 'normala' ordningen i det gällande skattesystemet (*referenssystem*). Sedan måste man bedöma och fastställa huruvida fördelar som den berörda skatteåtgärden medför är selektiva, genom att visa att åtgärden avviker från referenssystemet genom att den gör åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som i ljuset av ordningens syfte befinner sig i en jämförbar faktisk och rättslig situation.

- (29) Om sådana undantag föreligger och åtgärden därför första påseende verkar vara selektiv måste man i ett tredje steg undersöka huruvida den åtskillnad som görs är en följd av det övergripande skattesystemets art eller funktion och därmed kan rättfärdigas. Enligt rättspraxis och i enlighet med punkt 23 i kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning är det i sådana fall medlemsstaten som måste visa huruvida åtskillnaden beror på systemets grundläggande principer.

a) Referenssystem

- (30) Referenssystemet är det gällande finska skattesystemet, särskilt bestämmelserna om beskattning av överlåtelsevinst. Som visas ovan (punkt 16) räknas överlåtelsevinst generellt sett alltid som inkomst från investeringar. Enligt inkomstskattelagen ska skatt på 28 % tas ut på överlåtelsevinster.

b) Undantag från referenssystemet

- (31) Den berörda skatteåtgärden är ett undantag från beskattningen av överlåtelsevinst, som beviljas fysiska personer eller dödsbon som säljer jordbruksmark i Finland under skatteåren 2009 och 2010, förutsatt att marken säljs till en aktiv jordbrukare som är en fysisk person och som fortsätter att bruka jorden. Det undantag från skatten på överlåtelsevinst som de finska myndigheterna planerar verkar göra åtskillnad mellan säljare av jordbruksmark och säljare av andra fastigheter, till förmån för den förstnämnda gruppen. Undantaget från skatt på överlåtelsevinst som de finska myndigheterna planerar verkar därför avvika från referenssystemet, eftersom endast säljare av jordbruksmark kan dra fördel av undantaget från beskattningen av överlåtelsevinst. Åtgärden verkar därför vid första påseende vara selektiv.

- (32) Som nämns ovan i punkt 16 tillämpas i regel en skattesats på 28 % på all överlåtelsevinst. Därmed verkar säljare av jordbruksmark och säljare av andra typer av fastigheter vara i en jämförbar rättslig och faktisk situation. Försäljningen av andra typer av fastigheter ger emellertid inte behörighet till undantag från skatt på överlåtelsevinst.

⁽¹⁾ Mål C-41/41, Höfner och Elser, REG 1991, s. I-1979, punkt 21.

⁽²⁾ Mål 118/85, kommissionen mot Italien, [1987] REG 2599, punkt 7, och mål C-35/96, kommissionen mot Italien, [1998] REG I-3851, punkt 36. Förenade målen C-1180/98 till C-184/98 Pavlov REG 2000, s. I-6451, punkt 74.

⁽³⁾ Se exempelvis mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 27; mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen (Kimberley-Clark) (REG 2002, s. I-4551), punkt 20; mål C-480/98, Spanien mot kommissionen (REG 2000, s. I-8717), punkt 16. Se domstolens dom i mål C-5/01, Belgien mot kommissionen (Cockerill), REG I-11991, punkt 45.

⁽⁴⁾ Domstolens dom i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH, REG, s. I-8365, punkt 41. Mål C-308/94, GIL Insurance m.fl. (REG 2004, s. I-4777), punkt 68; Mål C-172/03, Heiser, [2005] REG I-1627, punkt 40.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelande om tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3).

(33) Dessutom bör det noteras att de direkta stödmottagarna enligt denna stödordning är fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark. Även i detta sammanhang tycks åtgärden vara selektiv, eftersom juridiska personer utesluts från åtgärdens tillämpningsområde (se punkt 6 ovan). Ordningen tycks också vara selektiv vad gäller de indirekta stödmottagarna (aktiva jordbrukare), eftersom skattefördelarna endast gäller om de omfattas av transaktionen. Slutligen förutsätter skattelättnaden att marken fortsätts att odlas.

(34) Kommissionen anser därför i detta skede att det finska undantaget från beskattning av överlåtelsevinst vid första påseende är en selektiv åtgärd.

c) Motivering grundad på systemets art eller funktion

(35) I punkt 12 i kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning föreskrivs emellertid att en åtgärds selektivitet kan motiveras av 'systemets art eller funktion'. Om så är fallet anses åtgärden inte vara statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. I punkt 23 fastställs vidare att så är fallet om åtgärderna är 'nödvändiga eller ändamålsenliga på grund av att de är ekonomiskt rationella med hänsyn till skattesystemets effektivitet'. Enlig punkt 27 kan särskilda bestämmelser som inte innehåller skönsmässiga inslag, vilka till exempel tillåter schablonmässigt fastställande av skatten (till exempel inom jordbruks- eller fiskesektorn) motiveras av systemets art eller funktion om de beaktar bland annat särskilda räkenskapskrav eller markens betydelse bland vissa sektorer tillgångar. Sådana bestämmelser utgör alltså inte statligt stöd.

(36) Det är allmänt vedertaget i rättspraxis⁽¹⁾ att det är medlemsstaternas uppgift att visa att en åtgärd är förenlig med skattesystemets logik. Ett rättfärdigande av det berörda skattesystemet med ett skattesystems art eller allmänna struktur utgör ett undantag från principen att statligt stöd är otillåtet, och måste därför tolkas strikt⁽²⁾. Det är den berörda medlemsstaten som ska visa att undantaget är befogat med hänsyn till systemets allmänna art, och att det därför inte föreligger statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. I detta sammanhang måste man skilja mellan å ena sidan de mål som förknippas med ett visst skattesystem men som inte ingår i detta, och å andra sidan inneboende mekanismer i själva skattesystemet som krävs för att uppnå sådana mål⁽³⁾.

(37) Det bör påminnas om att rättfärdigandet av åtgärderna med 'ett skattesystems art eller allmänna struktur' avser en specifik skatteåtgärds förenlighet med det allmänna skattesystemets inneboende logik⁽⁴⁾. En specifik skatte-

åtgärd som rättfärdigas genom skattesystemets inneboende logik – t.ex. en progressiv skatt som rättfärdigas av systemets mål att uppnå en omfördelning – omfattas inte av artikel 107.1 i EUF-fördraget⁽⁵⁾.

(38) Målet för den berörda åtgärden hindrar inte att den klassificeras som statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. Om det argumentet skulle godtas skulle det räcka för offentliga myndigheter att anföra att målen för en stödåtgärd är legitima för att åtgärden skulle räknas som allmän och därför inte omfattas av artikel 107.1. Den bestämmelsen skiljer emellertid inte statliga stödåtgärder på grundval av dessas syften eller mål, utan de definieras utifrån sina effekter⁽⁶⁾.

(39) För närvarande tycks det utgående från de uppgifter som de finska myndigheterna har tillhandahållit (avsnitt 2.5 ovan) avseende den berörda ordningens mål och det finska skattesystemets art som om den planerade åtgärden inte skulle vara motiverad på grund av 'systemets art eller funktion'. De argument som de finska myndigheterna lagt fram verkar inte visa att åtgärden är nödvändig för det allmänna skattesystemets funktion och effektivitet, eller att det finns ett samband mellan åtgärdens påstådda särskilda egenskaper och den skattelättnad som beviljas. De finska myndigheterna medger själva att skattelättnadens syfte ligger utanför skattesystemet (skatt på överlåtelsevinst), eftersom syftet är en förändring av ägandestrukturen för jordbruksmark.

3.1.4 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln

(40) För att kunna anses omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget måste åtgärden påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. När ett ekonomiskt stöd som ges med hjälp av statliga medel stärker ett företags ställning⁽⁷⁾ i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen, ska denna handel anses påverkas av detta stöd⁽⁸⁾.

(41) Som visas ovan i avsnitt 3.1.2 tyder den i dag tillgängliga informationen på att både säljarna och köparna av jordbruksmark skulle vara stödmottagare i det berörda systemet. Det tycks därför utgående från den planerade åtgärdens effekter som om konkurrensen på marknaden för primärproduktion av jordbruksprodukter skulle påverkas.

⁽⁵⁾ *Diputación Foral de Álava e.a./kommissionen*, punkt 164.

⁽⁶⁾ Mål C-241/94 *Frankrike mot kommissionen* [1996] REG I-4551, punkt 20, och *CETM mot kommissionen*, punkt 53.

⁽⁷⁾ Rättspraxis visar att konceptet företag omfattar varje enhet som utövar ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och sättet för dess finansiering (mål C 41/90, *Höfner och Elser*, [1991] REG I-1978, punkt 21.) Ekonomisk verksamhet definieras som all verksamhet som går ut på att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad (mål 118/85, *kommissionen mot Italien*, [1987] REG 2599, punkt 7, och mål C-35/96, *kommissionen mot Italien*, [1998] REG I-3851, punkt 36. *Förenade mälen C-180/98 till C-184/98 Pavlov REG 2000*, s. I-6451, punkt 74.

⁽⁸⁾ Mål 730/79 *Philip Morris Holland BV mot kommissionen*, [1980] REG 2671, punkt 11, och mål C-303/88 *Italien mot kommissionen* [1991] REG I-1433, punkt 17.

⁽¹⁾ Domstolens dom den 6 september, 2006, *Azorerna – Portugal mot kommissionen*, mål C-88/03.

⁽²⁾ Dom av den 6 mars 2002, *Diputación Foral de Álava e.a. mot kommissionen*, T 127/99, T 129/99 och T 148/99, REG II 1275, punkt 250.

⁽³⁾ *Azorerna – Portugal mot kommissionen*, punkt 81.

⁽⁴⁾ Mål C-75/97 *Belgien mot kommissionen* [1999] REG I-3671, punkt 39.

Stöd till ett företag verkar påverka handeln mellan medlemsstater om företaget är verksamt på en marknad som är öppen för handel inom gemenskapen ⁽¹⁾. I den berörda sektorn försiggår en avsevärd handel inom gemenskapen ⁽²⁾. Därför tycks den berörda åtgärden sannolikt kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.

- (42) I ljuset av det ovan anförda kan villkoren i artikel 107.1 vid första påseendet anses vara uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet

- (43) Kommissionen har på grundval av de uppgifter som de finska myndigheterna har lämnat in dragit slutsatsen att det tvååriga undantaget från skatt på överlåtelsevinst tycks utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget för de företag som är stödmottagare, och måste nu undersöka huruvida stödet är förenligt med inre marknaden. Därvid måste man fastställa huruvida något av de undantag som anges i artikel 107.2 i EUF-fördraget kan tillämpas på denna åtgärd.
- (44) Det verkar som om undantagen i artikel 107.2 i EG-fördraget inte kan tillämpas i föreliggande fall, eftersom stödet inte har något av de syften som nämns i bestämmelserna i fråga.
- (45) Enligt artikel 107.3 a i EUF-fördraget kan ett stöd anses vara förenligt med gemensamma marknaden om det är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning och i de regioner som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, med hänsyn till dessa regioners strukturella, ekonomiska och sociala situation. Eftersom den berörda åtgärden avser hela Finland tycks den inte vara förenlig med artikel 107 a i EUF-fördraget. På samma sätt tycks stödet inte omfattas av undantagen i artikel 107.3 b, 107.3 d eller 107.3 c.
- (46) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset' anses vara förenligt med den inre marknaden.
- (47) I detta sammanhang har kommissionen preliminärt kommit fram till att åtgärden, så som den planeras av de finska myndigheterna, tycks utgöra driftsstöd med syfte att förbättra stödmottagarens ekonomiska situation. Denna preliminära slutsats bygger på tillgängliga uppgifter och på att de finska myndigheterna hittills inte har föreslagit någon rättslig grund enligt vilken den eventuella statsstödatgärden skulle vara förenlig med gällande bestämmelser om statligt stöd.

- (48) I enlighet med artikel 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 har kommissionen därför beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande, och uppmanar Finland att inkomma med synpunkter.

4. SLUTSATS

- (49) I ljuset av det ovan anförda uppmanar kommissionen Finland, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget, att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse lämna synpunkter och tillhandahålla sådana uppgifter som kan vara till hjälp vid granskningen av stödatgärden.
- (50) I synnerhet uppmanar kommissionen Finland att lämna följande uppgifter:
- (51) a) Uppgifter om huruvida åtgärden kan rättfärdigas med systemets art eller funktion, till exempel om systemet motsvarar den inneboende logiken i det finska skattesystemet och i synnerhet dess grundprinciper.
- b) Om granskningen leder till slutsatsen att åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, alla relevanta uppgifter för bedömning av åtgärdens förenlighet enligt artikel 107.3 c i samma fördrag.
- c) Uppgifter om stödets inverkan på berörda säljare och köpare och på marknaden för jordbruksmark.
- d) Uppgifter om huruvida fysiska personer och dödsbon som säljer odlad mark till aktiva jordbrukare bör ses som företag som erhåller en ekonomisk fördel i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- e) Uppgifter om det planerade stödets inverkan på handeln inom gemenskapen och på konkurrensen.
- (52) Genom denna skrivelse meddelar kommissionen Finland att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra skrivelsen och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.“

⁽¹⁾ Se bl.a. domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Jordbrukssektorn är mycket öppen för handel inom gemenskapen: Under 2007 omsattes jordbruksprodukter till ett värde av 236 905 miljoner EUR (i fråga om import) och 239 132 miljoner EUR (i fråga om export) i handeln inom gemenskapen. Finlands import och export av jordbruksprodukter till resp. från EU-länder uppgick under 2007 till 2 778 resp. 855 miljoner EUR.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.6000 – E.ON/PP (II))
Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka
(Tekstas svarbus EEE)
(2010/C 249/10)

1. 2010 m. rugsėjo 9 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „E.ON Czech Holding AG“ (toliau – ECH, Vokietija), kontroliuojama įmonės „E.ON AG“ (toliau – „E.ON“, Vokietija), pirkdama akcijas įgyja, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, išskirtinę įmonės „Pražská plynárenská a.s.“ (toliau – PP, Čekija) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

— ECH: dujų, elektros ir šilumos tiekimas Čekijoje,

— PP: dujų ir šilumos tiekimas Čekijoje.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas EB susijungimų reglamentas. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos komunikatu dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal EB susijungimų reglamentą ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti komunikate nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabas Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), e. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda COMP/M.6000 – E.ON/PP (II) adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (EB susijungimų reglamentas).

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32 (Komunikatas dėl supaprastintos procedūros).

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay)
(Tekstas svarbus EEE)
(2010/C 249/11)

1. 2010 m. rugsėjo 9 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: tam tikri įmonės „Advent International Corporation“ (toliau – „Advent“, JAV) valdomi ir (arba) konsultuojami fondai ir tam tikri įmonės „Bain Capital Investors, LLC“ (toliau – „Bain Capital“, JAV) kontroliuojami fondai pirkdami akcijas ir turtą įgyja, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonės „The Royal Bank of Scotland Group plc“ ir jos filialų (toliau – „RBS WorldPay“, Jungtinė Karalystė) prekybos įmonių mokėjimo paslaugų padalinių kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Advent“: privataus kapitalo investicijų įmonė,
- „Bain Capital“: privataus kapitalo investicijų įmonė,
- „RBS WorldPay“: prekybos įmonių mokėjimo paslaugų teikimas.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas EB susijungimų reglamentas. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), e. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (EB susijungimų reglamentas).

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2010/C 249/10	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.6000 – E.ON/PP (II)) – Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	25
2010/C 249/11	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay) ⁽¹⁾	26

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT